

HAN BRYR SEG. BRYR DU DEG?

 Takk, broder. La oss forbli stående bare et øyeblikk nå i bønn. Nå med våre hoder bøyd, er det noen muntlige bønnebegjær, eller gjort kjent ved bare å løfte opp din hånd, hvis du bare løfter opp din hånd, riktig, bare hold bønnebegjæret ditt nå.

² Vår Himmelske Far, vi nærmer oss Deg igjen for disse bønnebegjærene som er . . . de har løftet sine hender i været. Og de er i behov denne formiddagen, Herre, av mange ting. Du vet hva de tenker i sitt hjerte, fordi Du er Ordet, og Ordet er en Skjelner av hjertets tanker og råd. Jeg ber Deg, Høyst Nådige Gud om at Du må svare hver enkelt etter deres behov, vitende om dette at Du vil gjøre det i henhold til deres tro. Gi oss tro idet vi taler Ditt Ord da, Herre, må Det bringe tro til dem. Hjelp meg å tale Ditt Ord, for Ditt Ord er Sannheten, slik at Det kan bringe tro til å gi svar på disse bønnebegjærene. Og så kan det være noen her Herre, som har vandret bort fra den smale vei, som ikke vandrer på Sannhetens vei. Vi ber Far at noe må bli gjort i dag og gjort kjent at de raskt må komme tilbake til fellesskapets vei igjen med Kristus. Det begynner å bli sent, det onde er på alle kanter, det er et stort frafall. Og vi ber Far, om at Du må gi Deg til kjenne for oss i dag ved å helbrede de syke i vår midte og utføre mirakler. Ikke at Du må gjøre det Herre for å la oss vite at Du er Gud, men fordi Du lovet å gjøre det. Og vi vet at Du vil gi oss Dine løfter hvis vi bare vil tro dem og vite at de er sanne. Vi ber om disse godene i Jesu Kristi Navn. Amen. (Vær så god og sitt.)

³ Jeg brukte bare et øyeblikk på å lese noen av forespørslene som ligger her, det er to eller tre, en av dem er en forespørsel om bønn. Selvfølgelig, det er mange lommeterøklær som ligger her som vi med glede vil be over om bare en liten stund, når vi føler at Den Hellige Ånds Nærvær er—er på Sitt høydepunkt. Det er da jeg prøver å be over dette, når hele forsamlingen, alle er salvet med Hans Nærvær.

⁴ Vi er så lei for å—å plage dere, at så mange må stå, og ikke plass til at de kan sette seg. Og—og dette er en dag med varmt vær på sitt aller varmeste, vi har omtrent hundre prosent fuktighet og omtrent 38 varmegrader, så det er veldig trykkende og varmt.

⁵ Og jeg bekjentgjorde denne formiddagen om helbredelsesmøter, eller ikke . . . Grunnen til at jeg kaller det “helbredelses” møte, er fordi jeg setter min lit til hva Han lovet. Skjønner? Nå, jeg kan ikke si at Han vil gjøre det, men jeg tror etter å ha hørt Hans Ord og baserer vår tro på det Han har lovet,

da har vi en rett til å kreve Hans helbredelses-løfter, akkurat slik vi gjør med Hans frelses-løfter.

⁶ Disse forespørslene, det er et par. Jeg vet ikke om de har båndopptakerne i gang ennå for dette, eller ikke. Det kan være bra. Vel, jeg antar at det er i orden for utsiden, offentligheten å høre dette, det er en forespørsel.

Profeterte du at det ville bli drept en—en million negere på . . . eller bare bekjentgjorde du at dette—dette ville skje?

⁷ Nå, ser dere, jeg har alltid bedt dere om å være forsiktige med hva dere lytter til. Skjønner? Det er så mye av det som bare er menneskelig. Men alltid hvis det er noe som kommer fram, vil det tale det: “Det er SÅ SIER HERREN,” når det gjelder visjoner eller hva som helst. Visjonene på plattformen, i forsamlingen, dere gjør det selv; det er ikke Gud, det er dere. Skjønner? Gud frembringer ikke visjonen, dere gjør det selv ved deres tro på en Guddommelig gave.

⁸ Slik som kvinnen som berørte Hans kledning, Han visste ikke hvem hun var eller hva som var galt med henne, men hun gjorde det selv. Skjønner? Nå, det var ikke SÅ SIER HERREN. Det var SÅ SIER HERREN da Jesus talte tilbake og fortalte henne at hennes tro hadde frelst henne. Men, ser du, du må være forsiktig.

⁹ Nei, jeg snakket bare om Martin Luther King, om denne store katastrofen de har i sør med de—de fargede menneskene. Jeg sa: “Hvis de menneskene var slaver, ville jeg tatt menigheten min og reist sørover for å hjelpe de menneskene ut av slaveri.” Det ville jeg sannelig, fordi mennesker skaper slaver, ikke Gud. Vi er alle av ett blod. Vi kommer alle fra ett tre, og det var fra Adam. Gud har ved ett blod skapt alle nasjoner. Og enten vi, om vår farge er brun eller svart eller gul eller rød eller hva enn det kan være, er vi alle den Allmektiges skapninger, ser dere, og det skulle ikke være noen stridigheter iblant oss.

¹⁰ Stridsspørsmålet der nede er “raseskille i skolen.” Nå, jeg var der under det første opprøret, og jeg hørte det, og jeg—jeg vet hva jeg snakker om. De fargede menneskene har fine skoler, noen ganger mye bedre enn de andre skolene. Og for eksempel i Shreveport har de finere skoler enn den hvite skolen er. Men det er tanken til noen som inspirerer dem til at de skulle gå og blande seg sammen. Noe som jeg tror ville være helt i orden, men så lenge som folket protesterer mot det, folket i sør, da hvilken rolle spiller det uansett?

¹¹ Og jeg tror at Martin Luther King er kommunistisk inspirert, noe som kommer til å lede omkring en million mennesker til en absolutt en dødsfelle. Skjønner? Jeg sier ikke at Herren fortalte meg det. “Jeg” tror, ser dere. Og jeg mener at det ikke skulle vært gjort. Jeg mener at folk burde være kristne og anerkjenne hverandre som brødre. Og, men jeg tror at bare fordi . . .

¹² Disse Forente Stater, denne regjeringen forteller meg nå at jeg ikke engang kan underskrive en sjekk som—som er be . . . gitt til meg personlig. Skjønner? Det er konstitusjonelle rettigheter tatt fra meg, men hva kan jeg gjøre med det? Bare fortsette videre, det er alt. Skjønner? Og det er nødt til å gå igjennom et annet system før jeg som en borger av De Forente Stater kan innløse en sjekk, må komme gjennom denne menigheten, jeg kan ikke innløse den. Skjønner? Og det er ikke riktig. Det er ukonstitusjonelt. Men hva—hva kan jeg gjøre med det? Det er ingenting. Denne skatte-innkreveren her nede var det som fortalte meg at jeg ikke kunne gjøre det, så, vel, der er det. Hvis det er slik, hva så. Så bare la det fare.

¹³ Jeg mener det burde være det samme, at . . . at mine fargede brødre og søstre i sør ikke burde starte et væpnet opprør mot sine brødre og slikt over en sånn liten ting som det. Du verden, hvilken rolle spiller det om du går på skolen *her* eller *der*? Jeg så en fin farget dame den formiddagen da de . . . de hadde opprøret der i Shreveport, og det var en gammel, farget forkynner som stadig sa til landvernet, han sa: “La meg snakke til dem.” Og han var en gudfryktig, gammel mann, og han stod opp der og han sa: “Jeg har aldri skammet meg over fargen min.” Han sa: “Min skaper skapte meg til den jeg er, og jeg har aldri skammet meg over det før denne formiddagen.” Men sa: “Når jeg ser dere, mitt folk, oppføre dere som dette,” sa, “så skammer jeg meg over å være en farget mann.” Der var landvernet som ropte, buet ham ut.

¹⁴ Deretter stod en fin, utdannet, pen, farget dame opp, med en intelligens, du verden, av ypperste klasse. Hun sa: “For det første, vil jeg ikke at barna mine skal bli undervist av en hvit kvinne.”

Sa: “Hvorfor?”

¹⁵ Sa: “Fordi at hun vil ikke ivareta mine barns interesser som min . . . en farget lærer ville.” Og sa: “Se på skolene våre over her. Hva roper dere om?” Sa: “Vi har svømmebasseng og alt mulig i våre skoler, og de har ikke det over der.” Sa: “Nå, hva roper dere for?” Og de buet henne ut, ser dere.

¹⁶ Det er inspirert fra den gale tingen, skjønner dere, ser dere, de, disse menneskene. Og det er grunnen til at jeg sier det, ikke at det er noen—noen profeti vedrørende det. Jeg har ingenting om det fra Herren. Og vær sikker nå, hvis jeg sier noe fra Herren slik som det, for å fortelle dere, er det alltid . . . Jeg snakker nå. Men når Han taler, sier jeg: “Det er ikke meg, det er SÅ SIER HERREN.” Og jeg kan ikke si det før Han forteller meg. Jeg kunne ta fullstendig feil i mitt synspunkt om Martin Luther King. Jeg vet ikke, jeg kan ikke avgjøre det. Det er bare min mening. Alt som forårsaker vanskeligheter, det er det som skal være i de siste dager. Og det er alt sammen inspirert av satan for

å bryte opp staten vår og hva enn vi har, alt som reiser seg opp på den måten. Så jeg er for de menneskene der nede, tro aldri at jeg ikke er det. Jeg—jeg er for frihet og for alt, men folket har ikke den situasjonen akkurat nå. Men hva det vil gjøre, jeg tror det vil starte en ny revolusjon hvis noen ikke stopper det. Ser dere, det er kommunismen som virker blant de menneskene.

¹⁷ Jeg var i Afrika da de gjorde det samme. Skjønner? Og jeg vet det var kommunister som kom inn der og fortalte de fargede menneskene: “Åh, dere er *dette, det*, eller *hint*. Dere er *dette, det*, eller *hint*.” Og før du visste ordet av det, førte det til at tusenvis av dem ble drept. Og hvor kom de? Ingen steder, ser dere, ingen steder.

¹⁸ Og jeg—jeg elsker menneskelivet. La oss tjene Herren. Vårt Rike er Ovenfra; ingenting ved dette her. Så lenge vi spiser, drikker og kan få, hva ellers vil du ha? Skjønner? Så jeg vet hva det ville bli. Jeg—jeg forstår at det bare fører til vanskeligheter.

Nå, et annet spørsmål er her.

Johannes Døperen, da han møtte Jesus, ser dere, hvorfor sa Han: “Slik er det riktig av oss å fullføre all rettferdighet”? Hva betydde det?

¹⁹ Vel, jeg husker Dr. Roy Davis, en—en—en personlig venn av meg som døpte meg den eneste gangen jeg noen gang har blitt døpt. Og han sa at Johannes mente, jeg husker dette i deres skole, han sa: “Johannes visste at han aldri hadde blitt døpt, selv, så han . . . Jesus. Johannes lot Jesus døpe seg.” Vel, det, jeg—jeg er uenig med den—den store doktoren der.

²⁰ Ikke for å skape strid, men for Sannhetens skyld kan jeg si dette. Nei, der var to menn, de to lederne i tiden, Messias og Hans profet møttes i vannet. Nå, husk, Johannes døpte ikke til syndenes forlatelse, men til omvendelse. Ikke til syndenes forlatelse, fordi offeret hadde ennå ikke blitt utført, ser dere, det var intet Offer. Og Offeret kom til ham i vannet. Nå, legg merke til det. Johannes kikket opp og så Jesus, han sa: “Jeg trenger å bli døpt av Deg. Og hvorfor kommer Du til meg?”

²¹ Jesus sa: “La det nå skje,” som det ble. “La det nå skje, for slik er det nødvendig for oss, eller er det riktig av oss å fullføre all rettferdighet.” Så Johannes som var en profet som Herrens Ord kom til, det kom kun til profeten. Johannes som var en profet, forstod at det var Offeret. Og ifølge Loven, måtte offeret renses før det ble presentert, og det var grunnen til at han døpte Ham. Skjønner? Han sa: “Slik er det riktig av oss å fullføre all rettferdighet.” Offeret som Han var, måtte bli renses i vaskefatet før det ble presentert som offer. Og Jesus var Offeret, og Johannes visste det, og han visste at Han måtte bli renses før presentert. Og så rett etterpå, ble Han presentert for offentligheten for prøven og ble Offeret for alt menneskelig liv. Herren velsigne dere.

22 Nå skal vi ha et lite, kort Budskap og stoler på at Herren vil gi oss Sine velsignelser. Nå, sannsynligvis, hvis jeg kommer tilbake. . . . Jeg reiser neste uke for å ta ungene på en liten ferie oppe i fjellene. Og så hvis jeg—hvis jeg kommer tilbake i tide, ønsker vi å tale neste søndag morgen, hvis jeg får tillatelse fra Gud og pastoren her. Vi vil gi dere beskjed lengre ut i uken, dere som er utenbys fra, via brev. Jeg ønsker å tale over et emne om nøyaktig hvorfor vi tror tingene som vi tror om Kristus, hvorfor det må være på denne måten og ikke kan være på noen annen måte. Skjønner? Og bevise det ved Skriftene. Nå, om Herren vil. Hvis jeg ikke gjør det, vil jeg prøve å treffe dere denne vinteren eller neste sommer, en, når vi kommer tilbake, hvis Herren drøyer. Vi reiser nå hjem igjen til Arizona, slik at vi kan få barna på skolen.

23 Nå denne formiddagen, rett før bønner for de syke, skal vi lese litt av Guds Ord. Hvilket, vi vet at uten dette Ordet, er det umulig, det er ikke noe som kan bli gjort. Og bare Ordet kan frembringe disse velsignelsene som vi ber om for de syke og de trengende. Og jeg ønsker å lese litt nå fra Første Peter, det 5. kapitlet, begynner med det 1. verset. Og så fra Hebreerbrevet, ønsker jeg å lese Hebreerne 2: 2-4.

De eldste blant dere formaner jeg, jeg som er en medeldste og et vitne om Kristi lidelse, og en som også har del i den herlighet som skal åpenbares:

Vokt den Guds hjord som er blant dere, og ta tjeneste som tilsynsmenn, ikke av tvang, men frivillig, ikke for skammelig vinnings skyld, men med iver.

Heller ikke som om dere er herskere over dem som er tildelt dere, men ved å være eksempler for flokken.

Og når Overhyrden åpenbares, skal dere få ærens uvisnelige krone.

På samme måte skal dere unge underordne dere de eldste! Ja, dere skal alle underordne dere hverandre, og ikke ikle. . . . og ikle dere ydmykhet! For: Gud står de stolte imot, men de ydmyke gir han nåde.

La dere. . . ydmyke under Guds mektige hånd, for at han kan opphøye dere når tiden er inne.

Og kast all deres bekymring på ham; for han har omsorg for dere.

24 Og i Hebreerne det 2. kapitlet leser vi disse Ordene. Nå prøver jeg å få fram en tekst, "kast deres bekymring." Jeg er. . . . Min tekst er: *Han bryr Seg. Bryr du deg?* Ønsker å lese dette avsnittet nå, mens dere slår opp i Hebreerne 2, slik at dere kan se den—den virkelige meningen med disse Ordene, hva de, hva denne teksten betyr.

Derfor må vi gi desto større akt på det vi har hørt, så vi ikke driver bort.

For om det ord som ble talt ved engler, viste seg å være—å stå fast, og hver overtredelse og ulydighet fikk en rettfærdig straff.

Hvordan skal da vi slippe unna om vi forakter en så stor frelse? I begynnelsen ble den først forkynt av Herren, og den ble stadfestet for oss av dem som hadde hørt ham.

Gud ga . . . også vitnesbyrd, med . . . både med tegn og under, med . . . forskjellige kraftige undergjæringer, og Den Hellige Ånds gaver, etter sin egen vilje.

²⁵ Jeg ønsker å anvende emnet her om, “Han har omsorg og bryr Seg.” Og, “Gjør du det?” Da Han var her på jorden, brydde Han Seg om folket. Tanken på det kommer opp i meg rett før forkynnelse eller bønn for de syke, uten å vite akkurat hva slags bønnekø vi vil få.

²⁶ Jeg, jeg . . . først, og for å nærme seg dette, må forsamlingen være salvet med tro. Du—du, hvis du ikke har tro, så har det—har det ikke engang noen hensikt å bli bedt for, fordi det kommer til å kreve din tro og min tro sammen, min tro til å tro Ham, din tro til å tro Ham. Så vi glemmer ikke dette nå idet jeg går videre. Vi må ha noe åpenbart med bevis mener jeg, for at vi kan basere vår tro på det vi prøver å gjøre. Fordi hvis en mann nærmer seg noe som han ønsker å gjøre uten tilstrekkelig tro, er han nødt til å mislykkes. Men hvis han kan nærme seg det med tilstrekkelig tro, så er han nødt til å lykkes hvis det er i henhold til Guds vilje og hensikt å gjøre det.

²⁷ Nå, jeg tenkte på at Han har omsorg. I går kveld, på en eller annen underlig måte ble jeg ledet av Den Hellige Ånd. Da jeg ventet på noen karer som skulle komme og hjelpe broder Wood å plassere en—en tilhengervogn som han hadde bygd på baksiden av lastebilen sin. Jeg visste ikke hvorfor jeg prøvde å finne min gode venn, broder Evans, og jeg dro, la i vei oppover hovedveien. Noe som min kone og familie som sitter bak der vet at er sant. På en eller annen underlig måte snudde jeg meg rundt og dro tilbake til et sted, et motell.

²⁸ Og, åh, hvor det begeistret mitt hjerte å se så mange av vennene mine som samlet seg der i løpet av to minutters tid, helt til det blokkerte veien, bilene kunne ikke kjøre gjennom mer, rett og slett ekte venner som kjører hundrevis av miles fra Georgia og Tennessee og Alabama og over det hele, bare for å—å høre et møte. Dermed kom den tanken til mitt sinn, “Så hva skal jeg si til disse menneskene, da jeg vet at på Dommens Dag vil jeg måtte svare for det jeg forteller dem?” Og jeg også er en—er en som elsker dette herlige livet som skal komme, og jeg—jeg ønsker å være der.

²⁹ Og så på en underlig måte gikk jeg til et sted der jeg tok en uvanlig sving. Istedenfor å svinge rundt der nede, dro jeg opp for å ta en sving. Lysene glimtet på noen vakre par på utsiden, to fine, unge damer som jeg nettopp hadde viet til to fine, unge forkynnere. Og satan, etter at han hadde sett forkynneren, en av dem hadde forberedt sin tjeneste, og han tok en—en livsleddsager rett her ved dette alteret. De reiste lykkelig bort på bryllupsreisen sin, og—og fienden overfalt denne unge mannen. Og jeg sier dette for å understreke det jeg sier: “Bryr Han Seg?” På en eller annen måte, med tro som ikke ville godta “nei,” snudde de og reiste tilbake hit, etter at de var langt over i (langt borte i øst) her et sted på bryllupsreise, reiste tilbake og satt og ventet. Og jeg gikk inn, fin, kjekk ung mann; hans kone satt på utsiden og gråt, hun og deres lille venn. Og den andre mannen og den andre broderen kom løpende som er en venn av denne unge mannen og sa: “Åh, broder Branham, *det og det* har skjedd.”

³⁰ Gikk dit og så denne kjekke, unge mannen sitte der, helt i sin beste alder, en leder av unge menn som satt der, og satan hadde bundet ham. Han la ikke merke til det, men jeg tok min hånd (venstre) for å håndhilde med hans hånd (høyre), for å se om en sykdom hadde plaget ham. Men det var ingen tegn til vibrasjon. Kom rett ut av rommet etter å ha bedt og fastet, og ventet på Herren, salvelsen av Den Hellige Ånd var der, og det var derfor Den ledet oss, ser dere. Og så deretter denne skyggen av mørke over ham. Jeg sa aldri hva jeg gjorde. Men i løpet av mindre enn et par øyeblikk var alt borte, kulden i hendene hans hadde forsvunnet, han ropte og priste Gud, en liten stund for å finne seg selv. Og her sitter de rett her denne formiddagen, sitter i forsamlingen. Ser dere hvordan satan prøvde å forstyrre den unge mannen, ved å minne ham på et kompleks som hadde bygd seg opp som Den Hellige Ånd visste om, og jeg så det ved visjonen fra Herren. Men Gud brydde Seg om den mannen. Gud brydde Seg om den unge gutten.

³¹ Kom nettopp inn for et lite øyeblikk siden, en—en dame, jeg ser henne sitte her i midtgangen uten noen. . . fikk seg nettopp en sitteplass, og satte seg ned. Hun sa: “Ni år, broder Branham, har jeg prøvd å få tak i deg.” Og hun sa: “Jeg er så fortvilet! Jeg var her sent, og klarte ikke engang å få tak i et bønnekort for å komme i køen.”

³² Billy, selvfølgelig, det er hans ordre å se til at jeg ikke blir forstyrret, følge meg inn og ut. Ikke vær hard mot Billy, han har fått påbud fra dette tillitsmannstyret om å gjøre det. Og hvis han ikke gjorde det, ville ikke jeg hatt mulighet for å komme til bønnekøen, komme inn hit. Dere forstår det. Ser dere, det er nødt til å være et system for hva enn vi gjør. Vi—vi er nødt til å ha det, ser dere. Men han sier: “Kom igjen, pappa, skynd deg,” dette.

³³ Damen flyttet seg bakover. Og hun sa: “Broder Branham, bare ett ord med deg.” Da jeg stod der, brøt det fram en

visjon over denne pene, unge kvinnen, og så at hennes hjerte var nedtyngnet. Og hun prøvde å arbeide for å tjene til livets opphold. Og en—en viktig ting skjedde tilbake, langt tilbake på foreldrenes tid, som hadde forårsaket at denne viktige tingen hadde skjedd med henne, og Herren Jesus åpenbarte Det og viste hva det var. Og der i løpet av et øyeblikk, tok det bort fra kvinnen. Hun gikk rundt og frydet seg. Og sitter nå her i forsamlingen med oss nå, og fryder seg med tårer, idet hun tørker øynene sine nå, vitende om at sannheten om det ble gjort kjent. Og det, hva, den stakkars, lille, nevrotiske kvinnen som var så nervøs at hun ikke visste hva hun skulle gjøre med seg selv, og trodde at hun var fortapt, og at det ikke var noen Hellig Ånd, og at dette var hennes siste stund. Hun hadde prøvd i ni år og hun var nesten på randen av fortvilelse, Gud brydde Seg om den lille kvinnen som ingen bryr seg om. Skjønner? Hvilken stund! Han bryr Seg.

³⁴ Da Han var her på jorden, som jeg sier, brydde Han Seg så mye om folket at Han helbredet deres syke, trøstet deres hjerter, fortalte dem om et—et sted som Han ville gå og forberede for dem, og ville komme igjen for å ta dem til Seg Selv. Han brydde Seg om dem. Og legg merke til, Han brydde Seg så mye at, da Han visste Han måtte dra for å kunne bringe denne store tingen til oss, sa Han: “Jeg vil ikke la dere være igjen uten trøst, men Jeg vil sende Den Hellige Ånd, og Han skal fortsette Min omsorg for dere,” inntil Han vender tilbake. Det er ingen som bryr Seg som Jesus. Og vet at Hans legeme som en Yppersteprest, i en mellommanns-tjeneste som Han utfører nå, det Legemet må være i Guds Nærvær til enhver tid, for å gå imellom, slik at Gud ikke kan se synderens synd; Han ser bare Blodet til Sin Egen Sønn. Og vitende om det, sendte Han tilbake Den Hellige Ånd for å fortsette å trøste Sitt folk. Bryr Han Seg? Ja visst, Han bryr Seg. Nå, Han skulle fortsette å bry Seg om folket, Hans folk her på jorden, på samme måte som Han brydde Seg om dem da Han var her. Fordi Han sa i Johannes det 15. kapitlet, hvis du ønsker å ta. . . Jeg har notater liggende her med disse Skriftstedene som jeg henviser til, Johannes 15:26 og 27.

³⁵ Jeg ser at mange av dere skriver ned Skriftstedene. Så jeg kan henviser til dette hvis dere ikke vet det, mange ganger, til Skriften. Jeg skriver ned Skriftstedet, da vet jeg hva jeg snakker om fra her, fordi det er alltid i Herrens Ord. Skjønner?

³⁶ Han sa, når Den Hellige Ånd har kommet, Som Faderen ville sende i Sitt Navn, ville Han vitne om Ham. Med andre ord, Han ville gjøre den samme tingen Han gjorde. Den Hellige Ånd virket gjennom et tabernakel som Han hadde helliggjort, ville gjøre det samme som Han gjorde. Nå, hva det burde gjøre for oss! Derfor vet vi at rett iblant oss i dag har vi den samme trøstende Herre Jesus i form av Den Hellige Ånd, en annen tjeneste som Gud Selv arbeider i.

37 Han var en Trøster for Israel da de kunne se opp og se Ildstøtten, og høre profeten tale Ordene som var sanne, og Gud stadfestet Det. Det var deres Trøst.

38 Han var en Trøst da Han var her på jorden som en mann, Gud gjort kjød. Gud representerte Seg Selv og uttrykte Seg Selv gjennom en—en Mann, Kristus Jesus, Som lovet at “De gjerningene som Jeg gjør skal dere gjøre også. Og Jeg går til Faderen, og vil sende tilbake Den Hellige Ånd, Som vil være Meg i Ånds form. Og Jeg vil være med dere og bo i dere. Og akkurat de samme tingene som Jeg har gjort her, vil Den Hellige Ånd gjøre igjen i Mitt Navn, når Han kommer.” Skjønner? Det var derfor Han sa, “Å tale imot Den” nå etter at forsoningen allerede var utført, var utilgivelig synd, å “spotte Den Hellige Ånd.”

39 Og Han ville gjøre det på samme måte, slik at vi ville vite om det var en trøst fra et eller annet jordisk synspunkt, vi ville vite om det var en trøst fra en eldre person som kunne legge armene rundt oss og klemme oss litt og få oss til føle oss vel, eller—eller en eller annen teologisk vending fra en denominasjon som ville si “nå må du være medlem hos oss, og vi har det; og ikke bli medlem hos resten av dem, for de har det ikke.”

40 Han gjorde dette klart og tydelig, ser dere, “Han vil tale i Mitt Navn. De gjerninger som Jeg gjør, skal dere gjøre også, når Han er over dere.” Ser dere, Han ville trøste på samme måte ved å tilgi alle våre synder, helbrede alle våre sykdommer, og tale til oss om trøst i et Rike som skal komme. Ser dere, stadfester Seg Selv iblant oss, som Gud stadfestet Seg iblant oss ved Jesus Kristus. Og i—i Andre Timoteus . . . Første Timoteus 3:16, er det skrevet på denne måten, vit om Gud, “Og det må alle bekjenne at gudsfryktens hemmelighet er stor, for Gud ble manifestert i kjød.” Vi så Gud i kjød. Det var Guds trøst, å vite at Han kom så mye (Han brydde Seg om oss) inntil han ble én av oss. Gud manifestert i kjød. Ikke bare en annen person, men Gud Selv!

41 Og nå for å gjøre det enda et skritt nærmere, sender Han Den Hellige Ånd for å ta hånd om vårt velbefinnende, og Han bor i oss. Åh, Han bryr Seg!

42 Nå må vi gå videre til et annet avsnitt av Skriften her, eller en annen tanke for å underbygge dette. Før jeg går, kan jeg si dette: alle har ikke denne Trøsteren. De, de har ikke, de har Den ikke. Så grunnen til at de ikke har Den, er fordi de ikke tar imot Den. Den er for dem, men de tar ikke imot Den. Nå, jeg håper dere er åndelige nok til—til å forstå hva jeg sier. Skjønner? Jeg taler til en gruppe mennesker som skal bli bedt for om noen få minutter. Og vi har denne Trøsten i Hellige Ånd som er sendt som Trøsteren, men alle mennesker vil ikke ta imot Den. De tror ikke på Den. Skjønner? De, for å kunne gjøre det, så finner de sin trøst fra en eller annen kilde, noen andre midler. Hvis de ikke tar imot Guds

tilveiebrakte Trøster, så må de få tak i en annen trøster, ser dere, fordi du kan ikke leve uten noe å leve for.

⁴³ Og jeg håper at hver og en av dere får tak i det, spesielt dere som skal bli bedt for som er så ukomfortable denne formiddagen, kanskje med problemer som leger ikke kan berøre.

⁴⁴ Og vi tror at leger hjelper mennesker. Jeg tror at Gud helbreder ved medisin. Gud helbreder ved kirurgi. Gud helbreder ved forståelse. Gud helbreder ved kjærlighet. Bare litt kjærlighet når langt. La noen være helt oppskaket, og bare vis dem at du bryr deg om dem. Skjønner? Gud helbreder ved kjærlighet. Gud helbreder ved bønn. Gud helbreder ved mirakler. Gud helbreder ved Sitt Ord. Gud helbreder! Hva enn slags kilde det er, Gud helbreder ved det. Det er Gud som helbreder, for Han sa: "Jeg er Herren som helbreder alle dine sykdommer." Så alt sammen skulle virke sammen, og menn i ulike tjenester skulle arbeide sammen for det. Skjønner? Nå, men de gjør ikke det, fordi noen ganger har de ikke lov til å ta visse standpunkt på Guds Ord, fordi deres bestemte denominasjoner gir dem ikke lov til å gjøre det. Men det stopper ikke Sannheten, like fullt, fortsetter Gud å helbrede like fullt.

⁴⁵ Så de prøver å hente trøst fra en annen kilde. La oss først snakke om sjelen.

⁴⁶ Vi finner ut at mange mennesker prøver å finne trøst ved å drikke. Dere vet, vi har noe som sies og som er ganske godt kjent iblant oss i dag, at—at mange forkynnere drikker før de går på talerstolen, tar en—en—en god, kraftig slurk av rusen. Det er en kjent sak at man har sett forkynnere på plattformen som til og med har sjanglet under spritens påvirkning. Og det—det burde ikke skje. Det skulle ikke skje. Er fordi mange ganger dømmer vi kanskje mannen når vi kanskje ikke burde gjøre det, vi burde finne tilbake til hva problemet er. Mange av dem ble omvendt fra alkohol. Og vi finner ut, hvis de er i den tilstanden, er det en skam og en vanære. Men ikke noe mer vanære enn det ville være å lyve, stjele, eller lyste etter kvinner, eller en hvilken som helst annen ting som er i budene. Skjønner? Og kanskje en mann er født lidenskapelig, og han ser disse moderne stripperskene på gaten, og han—han er konstant i vanskeligheter. Skjønner? Han, for at, mannen er født på den måten. Nå, hva han burde gjøre, den forkynneren som drikker, eller—eller kvinnen som røyker eller som . . .

⁴⁷ Kler seg umoralsk, prøver å finne trøst i at hun er så velformet, at hun ønsker å få menn til å se på seg. Det er ingen annen grunn. Hun er delvis sinnssyk. Skjønner? Ingen fornuftig kvinne ville kle av seg foran menn, som er ved sine fulle fem. Skjønner? Det er ingen grunn for det i det hele tatt. Og hun, men hun prøver å, disse unge jentene i dag som går ut på gaten, de er virkelig . . . Vel, dere får unnskyldte uttrykket. Og husk, dette

lydbåndet går ikke kun til disse menneskene her, det går verden rundt. Skjønner?

⁴⁸ Og en—en kvinne som tar av seg klærne, for hun vet at det er varmere. Gå ut der i solen, naken, og så gå ut med noen klær på seg, og hva er det kjøligste? Indianerne der nede i Papagos og Navajos; Papagos, spesielt, og fra reservatet, kom kvinnene ut med store ulltepper rundt seg, og satt der ute i solen for å holde seg kjølige. Hvorfor? De svetter, og vinden som blåser danner en air-conditioning, ser dere. Og disse kvinnene har ingen annen grunn enn bare . . . De vet det ikke, de forstår det ikke. Jeg sier ikke at de gjør det. Mange av dem er fine kvinner, og jeg sier ikke det for å være frekk. Jeg sier det for å—å prøve å—å—å vekke dem opp. Skjønner?

⁴⁹ Det er bare satan, ser dere. Du innser at det andre kjønnnet, hankjønnnet som ser på slikt, har en slik innvirkning på dem at de—de hviner med dekkene og tuter med ulve-hornet. Og—og—og hvorfor gjør de det? Kvinnene gjør det for å få mennene til å gjøre det. Hvorfor går du ut, når dagen er på sitt heteste, og klokken fire på ettermiddagen, for å klippe gresset når folk kommer fra arbeidet sitt og slikt som det? Det viser at det er en sinnssyk ånd. Og jeg vet at mange av dem kanskje har en IQ en million høyere enn min, men jeg prøver din IQ med Guds Ord og ser hvor den kommer ut. Skjønner? Det er moderne IQ, men selve beviset og fruktene av livet beviser. Så de prøver å finne trøst i det.

⁵⁰ Mange av dem sier: “Vel, jeg gjør ikke det.” Men så kler de seg så tiltrekkende at de prøver å være mer moderne enn kvinnen som kommer til å sitte ved siden av seg i kirken neste formiddag, har på seg en finere hatt eller litt finere klær, fordi du har råd til å gjøre det. Skjønner? Ser dere, synden rekker langt ned. Og de prøver å finne trøst ved å gjøre det. Og de har . . .

⁵¹ Det har blitt en slik ting at det absolutt har rammet nasjonen i sin helhet, ikke bare nasjonen, men verden i sin helhet. Mange ting kunne jeg si her, men, for å spare tid, helbredelsesmøtet begynner snart, jeg—jeg kunne snakke i det vide og det brede om dette, men jeg vil ikke. Jeg er sikker på at dere vil forstå hva jeg mener. Dette, det har rammet den politiske verden, det politiske livet, det sosiale livet, det moralske livet til nasjonen, til folkene rundt om i verden. Det har kommet til et punkt hvor menn ønsker å være en politiker bare for å ha et navn av å være en politiker. Har massevis av penger, kan lure til seg stemmer og leie maskiner til å gjøre det, og—og så videre, bare for navnet, og verdt millioner og millioner av dollar, ser dere, bare for å ha navnet av å være en stor politiker. Nok er sagt om det, dere vet hva jeg snakker om.

⁵² Og selskapslivet! Folket prøver å komme sammen i dette sinnssyke selskapslivet. Ikke fortell meg at verden ikke er sinnssyk, og gjør det den gjør. Det er den så visst. Uten tvil. Det

er en nevrotisk verden. Og ved Guds nåde er den eneste måten vi kan unnfly det på. Legg merke til, i dette selskapslivet, har folket kommet til et punkt der de—de sosialiserer små klaner, og de kommer inn der og tenker, “Vi er bedre enn den neste gruppen.” Skjønner? Og det, det blir bare gjort på den måten. Og det er moralen, det har rammet moralen til folket inntil, ærlig talt, venner, tror jeg ikke engang at (verden) ordet “moral” er anerkjent hos nitti prosent av folket i denne nasjonen. De vet ikke engang hva (verden) ordet “moral” betyr. Det har—det har blitt borte for dem. Og det har blitt gjort så listig.

⁵³ Satan er veldig slø, ser dere, og han gjør det så lett, så—så listig, bare bitte litt *her* og litt *der*, og lar det. Han har en masse tid, så han bare fører bitte litt inn *her* og bitte litt inn *her* og, før du vet ordet av det, har folk bare beveget seg gradvis inn i det. Hva ville ha skjedd med en kvinne, tilbake da jeg var en gutt på seksten år, hvis hun hadde gått nedover gaten slik hun gjør i dag med denne stripperske oppførselen? Vel, de ville satt henne i fengsel. Vel, hvis det var galt da, er det galt nå. Skjønner? Men, ser dere, satan bare begynte å kutte av skjortene, og å gjøre dem mindre, og—og det vil skje at noen vil designe en litt mindre enn mikinien eller bikinien, eller hva man kaller det, til et fikenblad. Husk det! Det er riktig, det vil gå strake veien tilbake. Og det er, det er praktisk talt der nå.

⁵⁴ Og nå finner vi at alle de tingene er fordi folk prøver å finne trøst. De prøver å finne noe som de . . . Og husk, din trøst er din religion, og du gjør de tingene til din religion. Skjønner? Så leit å innse at døden ligger rett fremfor deg. Skjønner? Inntil, alt dette har skjedd inntil det ser ut til at det ikke er ett—ett solid fundament igjen i nasjonen å bygge noe på.

⁵⁵ Bare la meg spørre deg om noe. Du kan ikke tro på noe, nesten, utenom Bibelen. Vi har fremdeles Kristus; takket være Gud. Skjønner? Du—du kan ikke tro noe. Du kommer på . . . For eksempel, når du slår på fjernsynet ditt (du som har et slikt), og når du slår på fjernsynet ditt og ser reklamene, vel, dersom en person prøvde å leve etter en hundredel av de reklamene, ville du dø innen en uke. Ser du, du kunne ikke gjøre det. Og nøyaktig den tingen som et selskap viser fram som et produkt og sier: “*Dette* er tingen her, og ikke ta *denne* over her,” og det samme selskapet selger det samme produktet. Så vil en ny reklame dukke opp, ta *denne* på denne siden og ikke *det*, og det samme selskapet. Det amerikanske folket faller for sånne greier som det, inntil alt sammen er blitt råttent, inntil det ikke er noe mer håp i det hele tatt. Ingen vet hva de skal tro. Men jeg skal fortelle deg etter en stund hva du skal tro på, hvis du vil ha trøst, om Herren vil.

⁵⁶ Menneskene, de lyver, svindler, stjeler, så du nesten må ha en kausjonsforsikring for å låne fem dollar av noen. Det er en . . . Du vet, Bibelen taler om det at det ikke ville være noen kjærlighet i de siste dager bare bortsett fra blant det utvalgte folket. Det

er riktig. Skriften taler om det at mannen ville være imot kona, og kona imot mannen, barn imot foreldre. Bare iblant Herrens Utvalgte vil det være kjærlighet tilbake.

⁵⁷ Menighetene har kommet inn i de samme tingene fra selskapslivet. De førte det inn i menigheten, selskapslivet sitt og politikken sin og de andre tingene sine, inntil de har gjort menigheten så forvirret at den ikke vet hva den skal gjøre. De førte politikk inn i menigheten. De førte også selskapsliv, selskapslivet sitt inn i menigheten, sine sosiale aktiviteter, bingo eller bunco, eller hva de kaller det, og disse middagene og dansene, og så videre, inn i Herrens hus. Ja, det er—det er sørgelig.

De sier: “Vel, nå, det er ikke, det er i tilbygget.”

⁵⁸ Husk, det var i tilbygget også at Jesus pisket handelsmennene ut med varene sine og sa: “Det er skrevet: ‘Min Fars hus skal være et Bønnens hus,’ og dere har gjort det til en røverhule.” Skjønner? Det er galt, jeg bryr meg ikke om hvor det er. Så lenge som menigheten. . . Menigheten er ikke så mye bygningen, det er folket i bygningen. Og hvis de menneskene tar del i dette, ja, er det galt. Og de har innført den praksisen.

⁵⁹ Nå finner vi ut at menighetene også alltid lover noe, slik som gjøres på TV og så videre, som de aldri kommer til det de lovet. Som jeg ofte har sagt, et gammelt sitat: “Mennesket priser alltid Gud for det Han gjorde, priser Gud for det Han vil gjøre (ser fram til hva Han vil gjøre), og overser dermed det Han gjør.” Ser dere, de—de—de lykkes ikke. Og det er slik de blir historien etter en stund, om drukkenboltene, ser dere, fordi de ikke klarer å gjenkjenne nå! Du kan snakke om trøsten Kristus ga en gang, og fortelle om en trøst Han vil gi i tider som skal komme, men avvise trøsten som Han har her for deg nå. Skjønner? Det er på det samme grunnlaget vi finner det. Vel, det er blitt en vesentlig ting. Nå, finner ut at de—de kom. . .

⁶⁰ Det har til og med kommet i pinsebevegelsen, i menighetene. Det har kommet inn i pinsebevegelsens rekker, at de alltid lover noe som de aldri kommer til. Det er alltid at hver person har en forskjellig sensasjon, og—og gjør det enten det er etter Skriften eller ikke, og de lover noe som de aldri kommer til, inntil det ser ut til at det har kommet til et punkt hvor det ikke ser ut til å være noen oppriktighet. Folket kommer ikke ned til den ekte kjernen av oppriktighet. Det har mistet. . . Selve det engelske ordet *oppriktighet* har mistet sin—sin verdi for folket. Eller ved folkets måte å—å leve på, det har mistet sin oppriktighet for dem. Nå, det ser ikke ut til at de forstår.

⁶¹ Til og med våre bekjennelser! Nå, jeg vil at dere som kommer, eller her og holder. . . eller på lydbåndet, jeg vil at dere skal lytte nøye nå et øyeblikk til dette sitatet. Det—det. . .

⁶² Hvis du ikke er dypt oppriktig! Og du kan ikke være oppriktig før du virkelig forstår. Hvis du antar, eller gjetter, eller håper det, så kan det ikke være en dybde av oppriktighet som Gud krever. Den, troen, er ikke en “håper det” eller “det kunne være riktig.” Det er nødt til å være fullstendig “Amen!” Det er ditt ultimatum. Det—det—det er ditt—det er ditt absolutte. Det er tingen som du er bundet til. Skjønner? Du har kommet til ditt ultimatum at “Det er Sannheten og det er. . . Det er intet annet enn sannheten, og Det må være slik!” Og så når du innser det i ditt sinn, så må du nærme deg Det med hele ditt liv, sjel, kropp, alt som er i deg, bare fullstendig overgi alt til det. Som Jesus så nådig lærte oss ved mannen som kjøpte perler, og han fant den Ene av stor verdi og han solgte alle sine andre for å få tak i Den. Alle sannhetene og alt som han hadde, selv om de var gode perler, han—han. . . betydde denne Ene alt for ham. Og når du finner Guds Ultimatum, Hans Ord, et løfte for en bestemt ting, må du først vite at det er Guds Ord, at den tingen du ser skje er Gud. Det—det er ingen—det er ingen “kanskje det, det kunne være, det ser ut som det kan være.” “Det er Gud!” Så når du kommer til det punktet, så er det den kostelige Perlen, du må komme bort fra alt som noen andre forteller deg i motsetning til Den. Du må ikke se på hva mennesket har oppnådd. Du må se på hva Gud har sagt og hva Han lovet, og se Ham gjøre det, da er det ditt Ultimatum rett der. Og så må alt som du er, alt som du var, alt som du håper å bli, bli lagt på Dette akkurat som om det var død og liv for deg i det øyeblikket.

⁶³ Jeg tror én av tingene som hindrer våre folk fra å bli helbredet, er mangelen på bekjennelse, er mangelen på oppriktig bekjennelse. Nå, for eksempel, dette høres kanskje litt ille ut, men jeg mener det ikke på denne måten. Men, ser på min kone som sitter her. Hvis jeg hadde gått ut her i dag og kastet armene mine rundt en annen kvinne og—og elsket med henne, og jeg hadde visst da, etter at jeg gjorde det, at jeg hadde gjort feil, så feil. Nå, selvfølgelig, Min Trøster ville hindret meg fra å gjøre det. Skjønner? Skjønner? Men jeg mener hvis jeg—hvis jeg gjorde det, og jeg. . . det skjedde at jeg gjorde det eller noe i likheten med det. Og da hadde jeg visst at det første er å si til min kone, før jeg kan si til Gud, “tilgi meg,” fordi jeg syndet imot henne. Hvis du kommer til alteret og husker at du har noe imot deg, går du og gjør det rett først, før du legger fram ditt offer. Så jeg er nødt til å gå til henne. Jeg tror at bekjennelse er å rette opp ting også. Det er ikke sann bekjennelse uten at det er det.

⁶⁴ Hva om jeg sa nå: “Jeg vil bekjenne det at jeg har gjort feil, jeg sier: ‘Gode Herre, O Venn av meg, Du vet at jeg kjenner Deg skikkelig godt. Priset være Gud! Halleluja! Jeg—jeg—jeg—jeg synes Du er en god, gammel Kar. Tilgi meg. Du vet, gamle, gamle Venn, jeg—jeg mente det ikke på den måten.’”? Skjønner?

65 Nå, du sier: “Det er vanhellig.” Det er det. Å komme med en bekjennelse på den måten, det er det.

66 Men hva om jeg går sier: “Herre, jeg—jeg mente ikke å gjøre det nøyaktig på den måten, og må Du hjelpe meg og jeg vil ikke gjøre det igjen?” Han vil avvise mitt offer før jeg først går og gjør det rett med min kone.

67 Så hva om jeg kommer til henne med den samme respektløsheten og sier: “Hør her, du jente, du vennen min, du mor til mine barn, og kjæresten min, du vet at vi har vært bestevenner i lang tid. Si meg, hva om jeg la armene mine rundt en annen kvinne? Og hva hadde du sagt om det, gamle venn, hadde du tilgitt meg?”

68 Jeg kan forestille meg hvordan hun hadde sett ut. Hun hadde tenkt, “Hva har skjedd med mannen min?” Skjønner? Nå, for det første, hadde hun ikke visst om jeg tullet eller om jeg ikke gjorde det.

69 Og du går ikke fram på den måten for å gjøre en bekjennelse for din neste eller Gud. Du går med den dypeste oppriktighet med gudelig sorg over din synd. Først, må du være lei deg. Jeg må fortelle henne: “Elskede, kom hit, det kan bety resten av vårt gifte liv. Kvinnen som jeg lever med, det er min elskede, og hvor jeg har elsket deg alle disse årene. Men nå kan det hende du går fra meg, fra nå av, det kan hende du ikke blir hos meg, det kan hende du ikke tar imot meg. Og jeg vet det. Men likevel, for å gjøre det rett, er jeg nødt til å komme riktig.” Jeg er nødt til å fortelle henne fra dypet av mitt hjerte.

70 Deretter må jeg fortelle Gud på samme måte. Og fortelle både henne og Gud med oppriktighet at jeg aldri vil gjøre det igjen, ved Guds nåde. Skjønner? Ikke bare virkelig. . . Nå, jeg klarer kanskje å overbevise henne, og hun (skjønner?) vil ikke se. Kanskje min tale til henne ville—ville overbevise henne, men min tale vil ikke overbevise Gud. Han ser inn i hjertet mitt og Han vet. Og når alt kommer til alt, bare noen få år til med henne, hvis Gud tillater, og vi vil bli tatt ut av denne verden. Men med Gud, er det Evigheten, så jeg må være dypt oppriktig med Gud. Og så hvis jeg er oppriktig, vil Han høre meg. Men hvis jeg ikke er oppriktig, er det ingen vits i at jeg sløser bort Guds tid på å høre på meg.

71 Og det er dit det er kommet i dag, blant folk, det ser ikke ut til å være dybdene av oppriktighet som—som de burde ha.

72 Og jeg tror at en mann eller en kvinne som kommer for å bli bedt for, først skulle bekjenne alt som de har gjort, og gjøre alt godt igjen. Fordi, ser dere, en legger merke til mange ganger på plattformen, du legger merke til, ser hvor langt borte SÅ SIER HERREN er. Skjønner? Skjønner? Folket, visjonen vil materialiseres, selvfølgelig, ved deres tro, Gud lovet det ved en

gave. Men helbredelsen er noe annet, ser dere; Gud gjenkjenner det da, ser dere.

⁷³ Nå, vi legger merke til, det vil si, folket som gjør sin bekjennelse, er nødt til å komme med den dypeste oppriktighet. Jeg har her, jeg har ikke tid til å lese det, men det er i Binghamton, New York, tror jeg. Eller, tar jeg feil der? Ja, Binghamton, jeg tror det er riktig. Stedet der Endicott Skoselskap er der. Binghamton, jeg tror det heter Binghamton, Binghamton, det er riktig, New York. Vi var der i Endicott-Johnson sko-fabrikk, et stort auditorium, og vi hadde et møte der. Og en morgen, Billy Paul var på rommet ved siden av meg, skikkelig kaldt, vinden blåste. Og jeg hadde oppdaget, blant folket, en mangel på oppriktighet, virket det som. Og jeg—jeg undret på hvorfor. Her var en mann som ble helbredet, hensikt, eller en mann spesielt jeg snakker om. Mannen hadde en stor lidelse, og han ble helbredet denne kvelden da han stod der. Og før vi dro, fem dager, var lidelsen tilbake på ham igjen. Skjønner? Fordi, i Nærværet av Den Hellige Ånd, tok Den det bort fra ham. Akkurat som Den gjorde med denne unge kvinnen for en stund siden her ute på gårdsplassen, den unge mannen i går kveld, ser dere. Men det må være en dyp oppriktighet til å vite at den Gud som kan ta det bort fra deg nå med den samme salvelsen på deg, kan holde det borte fra deg. Skjønner? Og så talte Den Hellige Ånd til meg en morgen, omkring daggry og sa: “Gå opp på plattformen eller et sted, og før dette folket opp dit og få dem til å bekjenne alt som de har gjort, før du ber for dem.” Skjønner? Den dypeste oppriktighet!

⁷⁴ Hvis ikke verden omvender seg, må den forgå. Skjønner? Og bekjennelse er det verden trenger i dag, er ærlig bekjennelse.

⁷⁵ Det er som medisin for sykdom. Vi kan alle lese på flasken hva slags medisin det er og hvilken sykdom den—den skal kurere. Men, du vet, å lese bruksanvisningen, jeg vil anvende det på Bibelen, våre skoler og seminarer kan lese hele Ordet. Men, du vet, bare å lese bruksanvisningen og hvordan ta det, det—det kurerer ikke sykdommen. Skjønner? Det—det er medisinen, så den må bli tatt! Så en mann kan si: “Jeg er en—en teolog. Nå, ikke snakk til meg, jeg—jeg—jeg. . . om så-og-så, jeg kjenner Skriftene. Jeg—jeg vet at Bibelen taler sann-og-sånn, *det*.”

⁷⁶ “Den som hører Mitt Ord,” Johannes 5:24, for eksempel. “Den som hører Mine Ord og tror på Ham som sendte Meg, har Evig Liv.” Eller, King James kaller det “evigvarende,” som er “Evig,” med rette. “Har Evig Liv fordi han har trodd.” Mange mennesker sier at de tror. Nå, det er sant. Skriften er korrekt. Jeg—jeg leser Bruksanvisningen, jeg leser hva Bruksanvisningen er, og Motgiften for min synd, men kan jeg ta Den? Kan jeg tro? Jeg kan si “jeg tror,” men tror jeg? Det er det neste. Bare å lese Det og vite om bruksanvisningen, kurerer ikke sykdommen. Problemet er at (i vårt tilfelle) vi ikke vil ta det Legemiddelet

sier man skal. Vi har Legemiddelet, men vi vil ikke ta Det. Vi sier at vi gjør det, fordi vi kan lese Det; men å virkelig ta Det, det gjør vi ikke. Ser dere, Evangeliet er på samme måte, en medisin, i dette tilfellet. Hvis pasienten. . . Og det er bevist at legemiddelet kurerer pasienten, og pasienten leser alt om oppdagelsen av denne medisinen, og de kjenner til hvert minste gram av medisin som er i den, de vet alt om forskerens navn som oppfant denne bestemte medisinen som polio-vaksinen fra Jonas Salk og så videre. Hvis vi—hvis vi kjenner alle Ordene i Den, men nekter å ta Den, vil Den ikke hjelpe oss. Ser dere, Den—Den vil ikke hjelpe oss.

⁷⁷ Men, og så hvordan vi sier: “Men vi tok den!” Og hvis du sier at du tok den, og pasienten ikke viser noen resultater, så tok han den ikke. Det er alt. Hvor, hvis den klokken på veggen ikke hadde hatt så hastverk, ser dere. Jeg vil gjerne bli her og legge det virkelig klart fram for vårt—vårt folk, siden Evangeliet har bevist disse tingene, og de hevder at de tar Den, og de viser at de ikke tar Den! Hvordan kan en person lese Skriften om de små tingene som jeg snakker om, om kvinner med kortklipt hår og kler seg i shorts, og så videre som det, hvordan kan de kalle seg kristne når selve Medisinen Selv sier at det er annerledes! Skjønner? Hvordan? Du sier: “Men jeg danset i Ånden, jeg talte i tunger.” Det betyr ikke én ting. Ditt eget liv beviser at du ikke tok Den! Skjønner? Du sa at du—du tok Den, men du gjorde ikke det! For, du viser fremdeles alle symptomene som Medisinen skulle kurere. Og Medisinen, når det gjelder Evangeliet, er en garantert helbredelse! Det er nødt til å skje. Nå, ser du, du må vise resultater.

⁷⁸ Ta en person som sier at de er: “Jeg er. Jeg er en troende. Jeg tror.” La Evangeliets Lys treffe dem, broder, de griper Det straks! Og de vil vise resultater. Ja visst. Du vil ikke se den mannen noe mer i biljardhaller, du vil ikke se ham her ute med en sigarett i hånden, du vil ikke se ham drikke. Åh, nei. Du vil ikke se ham flørte med andre kvinner. Nei, nei, nei. Jeg bryr meg ikke om hvor mye de stikker fram sitt kvinnelige kjød foran ham, han vil vende hodet sitt mot himmelen og se mot Kristus. Hva er? Det viser at Legemiddelet hadde virkning. Og hvis Det ikke har virkning, sier du: “Vel, jeg vet jeg tok Det,” vel, så hvor er du hen i dag? Du er døende. Du viser! Jeg ser på deg for å diagnostisere ditt tilfelle ved—ved Bibelen at du fremdeles er i synd. Og syndens lønn er døden. Ikke tro at det må bli gjort noe klarere. Ser du, dine egne handlinger beviser, dine egne handlinger beviser at du ikke tok Det. Du *trodde* du gjorde det. Amen. Du—du kan ha vært helt oppriktig i å skulle gjøre det, men du gjorde det ikke! For, hvis du gjorde det, lovet Gud at Det ville ha virkning på deg. Og den gamle synden er fremdeles der, den gamle Adams natur dveler fremdeles der, den gamle vantroen. Likevel prøver du å gjøre deg til, fremfor dine medmennesker, sier: “Vel, jeg er en troende. Åh,

ære være Gud! Ja, jeg er en troende.” Men, ser du, Det hjalp deg ikke noe.

⁷⁹ Kanskje pasienten selv ikke engang var forutbestemt til—til Medisinen. Hvis det er så, vil Den aldri ha noen virkning. Det er riktig. Forstår dere?

⁸⁰ Men se på den lille umoralske kvinnen da Lyset traff henne, det var noe som lå der for å ta hånd om hennes tilstand. Skjønner? Hvis vi tror og oppriktig bekjenner, vil dette Legemiddelet i Guds vei ha virkning. Gud har en tilveiebrakt vei for disse tingene.

⁸¹ Nå, ser dere, mennesker går, sier: “Vel, jeg ble medlem av menigheten. Det avgjør saken for meg.” Det er ikke Guds tilveiebrakte vei.

⁸² Guds tilveiebrakte vei er omvendelse, bekjennelser, og viser resultater, bringer fram frukt som er omvendelsen verdig, viser oppriktighet. Hvis dere bare vil gjøre det denne formiddagen, som skal bli bedt for! Og dere som hører dette lydbåndet, over hele verden, og etter at dette lydbåndet er spilt og pastoren eller personen som spiller det i forsamlinger ute i jungelen eller hvor enn du er, som spiller det, først vil gjøre din bekjennelse klar, og så komme uten noe i ditt hjerte i det hele tatt, utenom tro, og bli bedt for, da vil Medisinen tre i kraft.

⁸³ Jesus sa: “Omvend dere, alle sammen!” Jeg mener Peter gjorde det på Pinsefestens Dag, “Omvend dere, og bli døpt i Jesu Kristi Navn til syndenes forlatelse, og dere skal motta Den Hellige Ånds gave.” Når du fullt og helt omvender deg og tror på Herren, og blir døpt i Jesu Kristi Navn, gjør du Gud til en løgner hvis du ikke mottar Den Hellige Ånd. Hvis . . . Jesus sa dette, det siste oppdraget til Sin menighet: “Disse tegn skal følge dem som tror. Hvis de legger hendene på de syke, skal de bli friske.” Og du ser de tingene følge en troende, og du kommer opp og den troende legger hendene på deg, og noe ikke skjer, da er det noe galt med din tro. Skjønner? “Den troende!” Gud lovet en tilveiebrakt vei.

⁸⁴ Vi prøver å finne trøst ved å si: “Jeg trenger ikke høre på.” Nei, det er sant, du trenger ikke høre på.

⁸⁵ Men hvis du er forutbestemt til Evig Liv, vil du høre på Det og du vil fryde deg over Det. Det er din Trøst. Det er den Tingen du har lengtet etter hele ditt liv. Det er—det er den Perlen, som, du er—du er klar for å forsake alt. Skjønner? Du vil ha Den fordi du vet at det er Guds kjærlige omsorg for deg. Det er noe til å avgjøre synde-spørsmålet, til å avgjøre vantroen, til å avgjøre alt, for deg, hvis du vil ha Den. Det er den som er virkelig syk og vet at han er syk som leter etter en lege. Skjønner? Ikke den som ikke er syk, trenger ikke en, sa Jesus. Men det er de som er syke. Hvis du kan innse din tilstand, så er du nødt til å gjøre som Han sa du skulle gjøre. Da er det nødt til å finne sted, eller så fortalte Gud noe som var galt. Skjønner?

⁸⁶ Så mange mennesker noen ganger, helbredelsesmøter, du begynner ikke fra bunnen av det. Du er nødt til å rense opp i et liv, du er nødt til å være i rett stand, du er nødt til å virkelig si: “Ja, jeg tror Det,” og det er nødt til å være fra ditt hjerte. Deretter du, ingen trenger å dulle rundt med deg, si: “Nå, å, kjære broder, kjære søster, du burde gjøre *dette*, du burde gjøre *det*.” Du er en troende, det er ingenting som kan ta Det bort fra deg. Jeg bryr meg ikke om hva noen andre sier, hva noen hjelper, hva noen trøster, hva noen lege, hva noe sykehus, hva noen diagnose ville si, du tror det fremdeles ikke. Du bare vet Det! Det trengs ikke si noe mer om Det, du vet Det! Nå, det er den ekte tingen.

⁸⁷ Vi har så mye etterligninger i alle ting. Det må være slik. Ikke vær lei deg for det. Det må være der. Det har alltid vært og det vil være. Men jeg forteller deg denne formiddagen hva som er Sannheten og fakta. Vi er i endetiden. Vi er nødt til å legge denne tingen ned ved Sannheten, ser du, og la den vite hva som er Sannheten.

⁸⁸ Nå finner vi ut at folk ikke vil ta Guds vei i det. De vil, de . . . Gud har en tilveiebrakt vei for din trøst. Gud har en tilveiebrakt vei for alle disse tingene. Men folk vil ikke ha Det, folk går etter andre måter. Og hver gang de gjør det på en annen måte utenom Guds måte, bringer de Guds vrede over seg hver gang de gjør det. Ja vel.

⁸⁹ Og alle disse tingene som jeg har talt om, det fører oss til dette, verden, alle disse som går etter andre vitenskapelige nyvinninger, går etter menighets-nyvinninger, går etter ulike ting som har ført oss til verdens ende. Vi er ved enden. Det er ikke ett håp igjen. Vi er uten ett håp om overlevelse. Vi har ikke engang ett håp om overlevelse. Nå, bare la meg klargjøre dette i noen få minutter, og bare bevis det for dere.

⁹⁰ Og hver enkelt av dere, dere får, hvis ikke, burde dere skaffe dere et medisinsk magasin, dere burde abonnere på Readers Digest, og så videre, der dere leser om disse nyvinningene. Nå, for å ta . . .

⁹¹ En forkynner her sender dette Budskapet verden rundt. Å komme med en uttalelse som det at vi er uten håp, at vi er hinsides all redning, at vi har trådt over grensen mellom redning og dom, nå må jeg gi forsamlingen noe grunnlag til å basere denne uttalelsen på. Det må være en grunn til at en mann, hvis han er ved sine fulle fem som jeg tror jeg er, ville komme med en uttalelse som det, å fortelle sin nasjon, å fortelle sin forsamling, å fortelle folket der det vil gå verden rundt i tretti eller førti ulike nasjoner, kanskje, verden rundt, og folk og tungemål at “vi er i endetiden,” det er riktig av oss å komme med en uttalelse eller—eller—eller forklare litt om det før vi kommer ned til hovedteksten vår for formiddagen.

92 Hør her, la oss nå se hva vitenskap og utdanning har ført oss til, og det var nettopp den tingen mennesket tok imot istedenfor Guds Ord, en vitenskapelig bekreftelse. Og vitenskapen har alltid måttet ta tilbake det de sa. Jeg leste her for en stund siden der en fransk vitenskapsmann sa, omtrent to hundre år siden, eller tre hundre, “Rulle en ball rundt jorden,” og sa, “hvis denne ballen, i denne hastigheten . . . Hvis verden noensinne oppfant et eller annet som ville få dem til å reise minst tretti miles i timen, noe rundt der, rundt verden,” at han vitenskapelig ville bevise det, “at det på grunn av sin vekt ville bli løftet ved tyngdekraften fra jorden.” Skjønner? Nå, tror dere vitenskapen noen gang ville referere tilbake til den karen? Så visst ikke. Det er i fortiden, for dem.

93 Nå, la oss bare tenke nå, vi ønsker alle å si: “Jeg ønsker å vitenskapelig bevise det.” Det er det en mengde kirkesamfunn med religiøse mennesker sier i dag. De vil ha et vitenskapelig bevis. Vel, jeg kunne gjøre helomvendning og si: “Vitenskapelig bevis for meg, Gud i deres forsamling. Bevis for meg hva som helst, vitenskapelig, som er virkelig. Bevis . . .”

94 Hva er virkelig? Liv. Jeg vil at du skal gi meg det til en verdi av 25 cent, eller—eller la meg selge alt jeg har, for å få den delen av livet. Og er livet virkelig? Hvis det ikke er det, hva er vi alle her for?

95 Liv, tro, kjærlighet, glede, fred, langmodighet, vennlighet, ydmykhet, tålmodighet, vitenskapen kan ikke berøre det. Og det er det eneste virkelige varige som finnes. Hele den kristne rustningen ser på det usynlige. Men sansene erkjenner ikke de tingene, men de er der. Det er derfor det trengs tro for å tro det, og det bringer fram i deg det troen har erklært er der ute. Det bringer det til deg, Guddommelig helbredelse og slikt. De kan ikke bevise hva som helbreder Guddommelig, men de vet det finnes en Guddommelig helbredelse. Jeg . . . De kan ikke bevise hva som frelser fra synd, men de vet at folk blir frelst fra synd. Så det kan ikke bli bevist vitenskapelig, men det er vitenskapelig på Guds måte å se det på.

96 Nå, hva har vitenskapen gitt oss? Nå, du kan bli sjokkert bare et øyeblikk. Vitenskapen har gitt oss plager, død og sykdommer. Nå, dere har bare blitt lært den ene siden av bildet. Men det har to sider. Du sier: “Vitenskapen har oppfunnet *dette, det og hint*.” Vel, vi skal gi deg rett i det. Men la oss se på den andre siden. Vitenskapen har gitt oss plager. Vitenskapen har gitt oss sykdommer, død.

97 Se! Vitenskapelig krysning har ført med seg død til generasjonen, gjennom maten og slikt. Det har gjort folk så svake og så, inntil mennene og kvinnene er satt sammen av en haug med møkk, og det er ingen—det er ingen—det er ingen oppbygning i det. Det har blitt en haug med svake blautfisker. De kan ikke

leve uten en air-conditioner, de stryker med. De kan ikke spille en baseball-kamp, hvis en av dem blir dunket borti, dreper det ham, i bokse-ringene og den slags. Og det er så svakt at menn og kvinner, vel, det fordrer dem.

⁹⁸ Og de sprøyter denne krysningsen inn i kveg som har kommet tilbake inn i menneskeheten nå, ifølge vitenskapen selv, og lager fordervede individer ut av dem. Fordi, når en—en ku er kryssset, eller en hvilken som helst mat er kryssset, danner den maten blodceller og blodcellen er ditt liv. Ser dere hva det har gjort? Og så inn i kjøtt sprøyter de inn disse innsprøytningene inn i kjøttet, og nå er det bevist at disse innsprøytningene har virkning på menneskeheten. Vitenskapelig!

⁹⁹ De sprayer åkrene med denne DDT, så jeg her om dagen, og nå har vi åtte hundre syke mennesker i dette samfunnet av å spise egg. Husker dere for mange år siden da jeg først, da vi hadde den bitte lille bygningen her og jeg profeterte og sa: “Det skal finne sted i de siste dager, ikke bo i en dal og ikke spis egg.” Jeg har det i boken min. Jeg trodde det var noe om det, og jeg gikk og kikket på det. “Ikke spis egg.” Det var helt tilbake i 1933. Egg har noe i seg nå, og jeg ser at vitenskapen sier at et menneske over femti år aldri burde spise egg, fordi det er det mest skadelige for et hjerte som kan spises. Sykdommer!

¹⁰⁰ Melk, det pleide å være at vår mest balanserte næring var melk. Legene vil fortelle deg: “Hold deg unna det.” Den skaper betennelse i benmargen og alt annet. Det er det samme mennesket som pleide å drikke den og levde i årevis og fikk aldri slike betennelser, men krysningsen og så videre er blitt nedarvet og har brutt ned oppbygningen i mennesket inntil det ikke er noe annet enn en haug med møkk, en ball—en ball av sykdom. Hva gjorde det? Vitenskap!

¹⁰¹ Hør her! Det har forårsaket at genene mellom mannen og kvinnen har blitt svekket, den fysiske svekkelsen av menneskekroppen, gjennom genene og økningen av spastiske barn er på rundt tretti prosent. Mongoloide har en stor økning. Og disse svakhetene ved å krysse maten som vi spiser for å holde oss i live svekker kroppen som forårsaker kreft, psykiske problemer og alle slags sykdommer setter inn på menneskekroppen på grunn av dens svakhet. Vitenskapelig, ødelegger seg selv, kommer bort fra Guds plan.

Han sa: “La ethvert frø bringe fram etter sitt slag.” Hm—hmm.

¹⁰² Ser dere hvor vi er? Jeg kunne fortsette videre og videre; tiden vår flyr avgårde. Men legg merke til dette, hva er det som gjør det? Vitenskapen har ført med seg død, sykdom og ødeleggelse.

¹⁰³ Og jeg så her om dagen, jeg snakket med min gode venn, doktor Vayle som sitter her at det var en artikkel om at folk dør av penicillin. Det er i virkeligheten ikke penicillin, det er skitten som de lar komme inn i den når de fremstiller

penicillinen. Det er et profitt og et grådighets-opplegg. Leger foreskriver det noen ganger som ikke engang vet formelen på en aspirin, og faren deres sender dem bort for å bli spesialist i et eller annet, og vet ikke engang hvordan kurere magesmerter for et barn. Men hva har vi fått? Grådighet, noe bedrageri eller et eller annet. De har knapt den gammeldagse landsbylegen lenger som pleide å komme ut og snakke med deg og berolige deg og gjøre alt. De setter Gud rett ut av bildet, fordi de gikk etter sin egen vei. For å kunne få Gud ut av bildet, forklarte de Ham rett bort. Der er vi.

¹⁰⁴ Det er det vi har gjort med krysning. Du skjønner, kroppen. . . Det som skaper en sunn plante, en bakterie kan knapt komme til den. Det er disse drivhus-plantene, disse kryssede plantene som en stadig må spraye hele tiden. Og mange av dere har lest budskapet mitt om *Den religionen som er en krysning*, må holde den sprayet og dullet med og—og så videre. Men se, den virkelige, ekte planten trenger ikke å bli sprayet, den er den originale.

¹⁰⁵ Hva får sykdommer til å komme til en menneskekropp? Er kroppen. . . Som jeg er blitt fortalt av en kjær legevenn av meg som jeg ikke ønsker å nevne navnet på akkurat nå, men han er en veldig fin broder som nylig leste for meg fra en medisinsk tidsskrift, en bok på kontoret sitt der han oppbevarer alle disse fine bøkene og siste nytt i medisinen. Det er svakhet. Du legger merke til noen som er helt. . . Du sier at kroppen din er nedkjørt, du får en forkjølelse med én gang. Hva er det? Det er svakheten i kroppen din som produserer et slim fra kjertlene dine. Og, i det legger forkjølelses-bakterien seg og du får en forkjølelse. Men hvis den kroppen var sterk, ville den kastet bort den forkjølelses-bakterien, den kunne ikke røre den.

¹⁰⁶ Så, du skjønner, da Gud dannet et menneske i begynnelsen, var han immun mot en hvilken som helst sykdom. Skjønner? Men vantro og vitenskap, vitenskap og utdanning var det første som tok en mann bort fra Gud, og det fører ham fremdeles bort.

¹⁰⁷ Bare se hva sigaretter og drikking, og disse stripperskene og så videre har gjort for forfallet i denne generasjonen. Jeg antar at dere alltid undrer. . . Jeg vil komme med en uttalelse her. Jeg skulle ikke gjøre det, men jeg tror jeg vil det.

¹⁰⁸ Ser dere, de undrer noen ganger, de sier alltid til meg: "Broder Branham, hva—hva får deg til å alltid pirke på slike ting som det? Du hører det ikke. . . Si at du går til en annen sin menighet, vel, jeg tar med meg noen av kvinnene våre og de kan ikke engang sitte komfortabelt der du taler. Du skjeller dem alltid ut, vel, for sitt korte hår, og for å kle seg i klær som tilhører mannen og alle disse tingene som det. Si meg, hvorfor gjør du det?" Nå, jeg—jeg—jeg er. . .

¹⁰⁹ Dette er kanskje mitt siste Budskap før neste sommer vet dere, men jeg ønsker å fortelle dere. Her er det. Det er skjelningens Ånd for disse siste dager som vet at det er en forbannet ting fremfor Gud. Jeg bare undrer noen ganger om forkynnerne har noen skjelning for de siste dager? Nettopp den Gud som forteller på plattformen her tilstanden du er i og hva du har gjort, og—og hva du skulle bli, og—og hvilke problemer du har, den samme Ånden inni deg ser utover og kan skjelne tidens tegn, og Den kan ikke annet enn å rope ut. Det er skjelningens Ånd, fordi Den Hellige Ånd Selv sier at den tingen er synd, og hver den som tar del i det, vil gå fortapt. Og hvordan kan jeg da være rettferdiggjort i Guds øyne, og se mine søstre og brødre i den slags tilstand, hvis jeg ikke roper ut imot det? Selv om de blir sinte på meg, må jeg likevel rope ut imot det. Det er skjelning. Noen ganger er de uenige i Ordet og så videre, og det er mangel på skjelning. Kom og se det i øynene utfra Ordet. Skjønner? Ser dere, vi—vi vet at det er riktig. Vel det er, vi vet at det er sannheten. Det er skjelningen av de siste dager.

¹¹⁰ Nå, vi ser om vitenskap, jeg—jeg ønsker ikke å gå noe videre på det, tiden min flyr så raskt av gårde. La oss nå ta en kikk til på utdanning og se hva det har ført til. Skjønner? Nå, vi har to menigheter i det store og hele.

¹¹¹ Nå, vi innser at det var det, at det var fornuft, sunn fornuft som fikk syndens ball til å rulle i første omgang. Det var resonneringer hva? Resonneringer mot Guds Ord. Da Gud sa til Adam og Eva: “Den dag dere spiser av det, den dag dør dere.” Det avgjør, det er alt. Og Han befestet dem mot fienden, bak Sitt Ord. Men da Eva lyttet til satans resonneringer, ser dere, kultur, forståelse, utdanning, utvikling, ser dere, trådte hun ut bak der og lyttet til satans resonneringer og gjorde den tingen som Gud sa “ikke gjør.” Og hvis én resonnering, å lytte til én resonnering imot Ordet forårsaket alt dette kaoset, vil ikke én resonnering mot Ordet igjen føre deg tilbake til det samme stedet, for hvor tåpelig det ville være av Gud å bringe mennesket tilbake på samme grunnlag som Han sendte det ut for. Skjønner? Skjønner? Du må komme til Kristi utgytte Blod. Din denominasjon vil ikke virke og dine resonneringer vil ikke virke. Det er Blodet og fødsel, og Det bringer fram i deg en ny skapning, Kristus, og etter Kristi mønster lever du, fordi Motgiften som du tar viser at Det dreper vantroens synd, imot alt annet enn Guds Ord.

¹¹² Utdanning gir oss . . . der . . . Vi har to menigheter for hånden denne formiddagen. Den ene er pinsemenigheten som ble organisert på Pinsedagen av Den Hellige Ånd; den andre er den romersk-katolske kirke som ble organisert i Nikea, Rom. Den ene av dem er en åndelig fødsel; den andre er et intellektuelt medlemskap. Fra den kirken kom alle protestanter, kom alle denominasjoner. Det var den første denominasjon. Alle denominasjoner kom fra den og er i slekt med den,

Åpenbaringen 17 sier så: “Hun var en hore og hun var en mor til skjøger.” Det er riktig. Så det er ingen. . . En kan ikke kaste stein i glasshus, ser dere, fordi det er—det er riktig, det er bare én. Den er organisert, den er ferdig, den er i Rom. Jeg bryr meg ikke om hva den er, den er ferdig! Bibelen, vi har nettopp kommet gjennom menighetstidene, for å bevise det. Den ene er basert på åndelig skjelning; den andre er basert på utdanning og intellektuell forståelse.

¹¹³ Nå, det setter oss rett tilbake i Edens Hage igjen, rett tilbake på det samme stedet. Kvinnen (menigheten) var den som lyttet, ikke Adam, kvinnen! Nå ønsker de å være moderkirke, gå i vei! Det er helt riktig. Det er ingenting som er i utide. De lager sin egen bekjennelse, ser dere. Ser dere, rett tilbake til den samme tingen, å tvile på Guds Ord! I Nikea, Rom, da spørsmålet kom opp om vanddåp, om andre lignende ting, og om dåpen i Den Hellige Ånd, organiserte biskopene fullt og helt det som ble kalt den romersk-katolske kirken, som var en “kongelig” romersk, ble den kalt. Ble nettopp ferdig med å studere historien i går og lyttet til den, så over den igjen. Og den skulle bare være for Rom alene, i Rom var den kongelige kirken. Andre var bare små søster-menigheter til den, bare kalt katolske.

¹¹⁴ Vår Menighet er også den katolske, verdensomfattende Menighet som er en—en felles tro for alle troende. Den ene er født av Guds Ånd og har Den Hellige Ånd i Seg, og den beviser ved sitt Liv, Lære og handling at Den Hellige Ånd er der inne, fordi Den er Trøsteren og som Kristus—Kristus lovet som virker i Hans menighet og gjør det samme som Han gjorde i begynnelsen. Det er slik Motgiften fra Kristi frelse virket i begynnelsen, det er slik Det virker i dag, bringer fram det samme.

¹¹⁵ Den andre er en intellektuell forståelse fra et kirkesamfunn som er dannet av en gruppe menn som har en “form av gudsfrykt,” som profeten fortalte oss, “og fornektet denne Sannhetens Kraft.” Nå, det er så klart som jeg klarer å gjøre det.

¹¹⁶ Nå, der er de to menighetene. Den ene ble født i Nikea; og den andre ble født på Pinsedagen. Og—og den ene har alltid vært imot den andre. Vi har kommet gjennom menighetstidene for å bevise det, den ene er imot den andre. Den ene er en fin, ærverdig, intellektuell kirke med fine lærde og så videre; den andre regnes som en “flokk med holy-rollers.” Den var i begynnelsen, “fulle, ulærde fiskere,” og det er det samme i dag, den er fremdeles klassifisert i den samme kategorien. Den ene er vitenskapelig; den andre er åndelig. Den ene er vitenskapelig ordening; den andre er åndelig skjelning av Ordet. Den ene er vitenskapelig arrangert, det grupper av menn sier, intellektuell biskop. Den andre er fullstendig født av Guds Ånd, og lever ved Guds Ånd, og den utfører og får Ordene som Gud lovet til å skje. Viser hva slags motgift du tar. Har du en utdannings-motgift? Har du Den Hellige Ånds Motgift? Skjønner? Ja vel.

117 Åh, satans listighet! Hvordan han kan male det bildet, intellektuelt kan få en mann som ikke er født av Guds Ånd til å snurre rundt og rundt! Og det er ingen mulighet, intellektuelt, å beseire dem med det. Det er ikke en mulighet.

118 Det er en skjelning ved tro, ser dere, en skjelning. Vi ser hva Ordet sier, vi tror Det.

119 “Så, broder Branham, de sier de har skjelningen.” Så la Den Hellige Ånd frembringe nøyaktig det Han lovet å frembringe, så vil vi tro det. Skjønner? Der er beviset på Det.

120 Hvordan oppførte Motgiften seg når Den traff en person? “Disse tegn skal følge dem som tror,” sa Han. Hvis Motgiften traff den, så er det helt i orden. Skjønner? Så de fører oss . . .

121 Dette fører oss, nå, i avslutningen, om noen få minutter, så dette fører oss fra Abel og Kain, til dommen på Noahs tid, nettopp til det at Noahs dager kommer på nytt. Nå, før vi har bønnekøen, lytt nøye mens jeg skynder meg gjennom noen Skriftsteder her i en liten—en liten tekst.

122 Vi finner at etter at verden hadde inntatt sin intellektuelle forståelse av Ordet, ble de mennene mektige menn, berømte menn. Bibelen sier så, 1. Mosebok 6:4. Berømte menn som løp etter meget pene kvinner og slikt som vi hadde i hele verden. Gikk nettopp gjennom det på *De blinkende røde Lysene*, vi snakket her om kvelden om hvordan kvinnene skulle være penere i de siste dager, hvordan menn, berømte menn, som skandalen i England og De forente stater. Og det vil likevel bli oppdaget en av disse dager. Ser dere, du vet ganske enkelt ikke hva alle disse call-girls og slikt dreier seg om. Skjønner? Vet du at det er tre ganger så mange barpiker som videregående- og college-jenter? Tre ganger så mange barpiker som videregående- og college-jenter. Vet du, en viss prosent, jeg klarer ikke å huske det nå for jeg har det ikke foran meg, jeg har ikke skrevet det ned, men nesten en tredjedel av barna på videregående skole over nasjonen har vist seg å være umoralske eller måttet reise hjem for å bli mødre? Vet du at å ta penicillin for å stanse kjønns sykdommer bare har satt i gang en fordervelse iblant folket, hvilket, at den tingen ikke er død? Men likevel, ser dere, Gud sa det ville hjemsøke inntil fjerde generasjon. Det forårsaker mongoloide og alt mulig annet, og barn blir . . . Åh, hvordan synden, hvor listig den er! Hvordan de menneskene, de forkynnerne står og ikke taler imot disse stripperskene på gaten, og lar dem synge i koret, og alt mulig slikt, og ser at det er nettopp den tingen som sendte nasjonen vår til helvete, sendte menneskeslekten vår til helvete. Det er riktig. Så nå finner vi at etter at Gud fikk nok av det, som jeg tror Han har i dag. . .

123 Nå kommer jeg til teksten min. Jeg har en rar måte å få fram en . . . jeg liker å bygge opp en masse ting og så komme til teksten min. Nå, vi finner at på Noahs tid, da Gud skulle dømme verden,

da det hadde blitt nøyaktig slik det er nå, for Jesus sa at det var det, brydde Han Seg? Brydde Han Seg? Han, selvfølgelig brydde Han Seg. Han brydde Seg om hva? Nå, etter at Han allerede hadde visst at dommen skulle komme, og hadde kunngjort dom, brydde Han Seg om de som brydde seg. Og det er det samme som det er i dag. Han brydde Seg om de som var villige til å bry seg. Og vi finner at Han sendte dem en profet for å lede dem, til å lede Sitt utvalgte folk til sin tilveiebrakte redningsvei. Han er den samme i går, i dag og for evig. Skjønner? Vi ser at Gud har omsorg for Sitt folk. [Tomt spor på lydbåndet—Red.]

¹²⁴ Vi er ved enden, og vi ser at vi er ved enden! Det er ikke én mulighet til å bygge på den fordervelsen. Hvordan kan vi bygge en by på de forkullede ruinene av Sodoma og Gomorra? Hvordan kan vi gjøre det? Det er bare én ting igjen som kan reise seg av asken, og det er Herren Jesu komme; åh du, en renselse gjennom Trengselsperioden, for å bringe tilbake en gjenopprettelse av en verden for et folk som er rettferdige i Guds øyne og lever ved Hans Ord.

¹²⁵ Legg merke til dette, Han sørget for dem som sørget for å unnsnippe på Noahs tid, og Han sendte dem en profet. Og denne profeten ledet dem til Guds tilveiebrakte vei. Nå, det er Guds måte å gjøre ting på. Skjønner? Gud talte til Noah, som var Ordet (det var ikke det skrevne Ord da) og sa til Noah at han skulle gjøre i stand en ark for å redde folket, og å advare hele folket om at Han hadde “én frelsesvei.” Og denne mannen var en stadfestet profet som beviste redningsveien for dem. Legg merke til, de ydmyke og oppriktige hørte denne mannen og trodde ham, og de unnslopp. De unnslopp hva? Syndens verdens død som ble ødelagt på den tiden, de unnslopp dødens vei som lå over hele verden. Gud brydde Seg så! (Å Gud, hjelp at dette går dypt ned nå, før bønnekøen.) Gud brydde Seg!

¹²⁶ Han ser på verden nå i dag, og Han har kalt og Han har kalt, og de avviste og forkastet. Det var en sjanse for omvendelse i begynnelsen. Da Gud sa til Jesaja at han skulle gå opp og sette . . . fortelle Hiskia at han skulle dø, omvendte Hiskia seg og der var nåde. Da Gud sa til Jona at han skulle gå til Ninive og rope ut, for om førti dager ville Han ødelegge byen, ropte de ut om nåde og der var omvendelse. Men når de forkaster det, er det ikke noe annet tilbake enn dom! Og denne nasjonen har forkastet Kristus. De har ikke tatt hensyn til kallet, så det er ikke noe annet tilbake enn at vi møter dommen.

¹²⁷ Nå, bryr Gud Seg om de som har omvendt seg? Har Han lagd en vei for dem? Nå skal vi se på hva Han gjorde i tidligere tider.

¹²⁸ Noahs tid, brydde Han Seg! Han sendte profeten, og Han—Han la fram en vei og Han viste dem veien, og Han lagde en redningsvei for dem og de unnslopp dommen. Han brydde Seg også om dem. Vi finner ut at Han fører dem til et sted der Han

i de siste dager, dit (av alle) før den store dommen kommer, Han brydde Seg så om dem at Han gjorde i stand en vei som de kunne komme inn på og ville være fri fra alle straffedommene som skulle komme.

¹²⁹ Nå, Han gjorde det for de—de Utvalgte. Nå, vi vet det. Han gjorde det for de Utvalgte, kun for de Utvalgte, nå! Det var de som hadde tatt imot denne Livsspiren. Det var de som var forutbestemt til å se det. Det var de. Alle vi, hvis vi tror Bibelen, må vi tro på forutbestemmelsen. Skjønner? Det er riktig. Ikke at Gud vil at noen skulle lide, men Han visste hvem som ville ta imot Det og hvem som ikke ville.

¹³⁰ Han brydde Seg også om Sitt utvalgte folk på tiden for Egypts ødeleggelse. De var der nede i Egypt og ble slaver. På Moses' tid, brydde Han Seg om folket. Han sendte dem hva? En profet, igjen. Er det riktig? Og Han atskilte Sitt folk fra den vantro verden, fra den kommende dommen på den tiden. Gjorde Han det? Han brydde Seg da Egypt hadde fylt syndens mål så fullt at Gud måtte sende dom, fordi Han hadde allerede sagt til Abraham: "Og Jeg vil ta hånd om den nasjonen." Så istedenfor å utøse Sin vrede over dem alle, sendte Han Sin omsorg til dem. Han sendte Sin Trøster til dem. Han sendte Sitt Ord til dem. Og Han sender alltid Sitt Ord ved Sin profet, slik Han gjorde på Noahs tid. Han gjorde det samme på Noahs tid. På tiden til Eli- . . . til Moses, finner vi ut at Han gjorde det samme. Han sendte dem Sin profet og de skilte seg fra de vantro. Nå, det var det slaget som kom ut. Det var det slaget som trodde Det. De trodde Moses, at han var en . . . I Faraos øyne var han en fanatiker, han var en magiker, han var en hykler, han var noe fryktelig. Men for folket som var utvalgt som kom ut ifølge Guds Ord ("Jeg vil føre dem ut"), så var han en profet for dem. Han var Guds tilveiebrakte vei. Og han også . . . Legg merke til dette, de trodde ham og unnslopp dommen på den tiden. De trodde Moses.

¹³¹ Og Han sa Han også brydde Seg om dem for å føre dem ut, og Han brydde Seg om dem på reisen etter at de kom ut. Amen. Slik det var i det fysiske, er dette i den åndelige verdenen. Han brydde Seg! Hvorfor? Han tilveiebrakte alt de hadde behov for mens de var på reisen. Gjorde Han? Han helbredet dem når de var syke. Han tilveiebrakte helbredelse, Han tilveiebrakte en vei for deres sykdom. Han tilveiebrakte en—en messingslange, slik at de kunne se på messingslangen, et symbol på synd og bli helbredet. Han ga dem mat mens de var på veien, der det ikke var noe brød, lot Han det regne brød ut fra Himmelen. Han ga dem mat. Ikke bare det, men Han kledde dem, viste at Han bryr Seg om dem som bryr seg.

¹³² Dersom de er klare for å bekjenne og omvende seg og tro og ta imot, bryr Gud Seg! Men du må bry deg først, du må ta imot det Han sendte til deg. Han brydde Seg så mye om dem så de skulle være sikre på at det ikke var noen feiltakelse, Han stadfestet Sin

profet ved et Ildstøtte-tegn, for å la folket se at det ikke bare var denne mannen som vandret her, at det var Gud rett over ham, Han var den Ene som viste vei. Gud bryr Seg om folk som bryr seg. Gud bryr Seg om de som bryr seg om Ham. Så Han stadfestet denne mannen og beviste at han var Guds tjener, ved å sende dem en Ildstøtte til å lede dem til selve landet. Og de visste at så lenge dette Ild-tegnet, en Sky- og Ildstøtte fulgte dem. . . Han sa at Han “tok ikke bort Sky- og Ildstøtten.” Han var sammen med dem år etter år i villmarken, førti år. Er det riktig? Ildstøtten ledet dem! Vi er i vårt tretti-tredje år, hadde det vært syv år til ville det symbolisert det samme. Ja vel, en Ildstøtte ledet dem. Han brydde Seg om dem. Og Han brydde Seg så mye om dem at Han bare lot dem vite at—at det ikke var en eller annen vitenskapelig ting, det var ikke en bommert, men Han stadfestet Budskapet, beviste Det.

¹³³ Han brydde Seg til og med så mye om en kvinne som var en fremmed, ikke en israelitt. Hun hørte ikke til gruppen, men hun var en fremmed, presbyterianer, metodist eller noe, hun var på den andre siden. Men da hun hørte! Navnet hennes var Rahab, hun bodde. . .hun var en skjøge. Men da hun hørte hvordan Gud var i en Ildstøtte og ledet dem, sa hun la. . .ropte hun ut til Gud og hun viste barmhjertighet mot spionene som hadde kommet for å utspeide landet. Og fordi hun brydde seg om seg og sitt folk, brydde Gud Seg om henne. Til den grad at denne skjøgen ville gi sitt liv til Kristus, til Saken, fordi hun hadde sett tegnet på en Overnaturlig Gud og hun tjente sine guder rett i sin egen denominasjon. Men da hun så dette mektige Overnaturlige tegnet, ropte hun ut og ba om nåde, og om nåde for sin familie, og Gud brydde Seg så mye om henne at hele byen falt i grus, oppå hverandre, men det ble ikke røkket én stein på huset hennes. Han bryr Seg! Selv om hun var en fremmed, hun var ikke i gruppen på den tiden, men Han brydde Seg. Han bryr Seg alltid.

Han brydde Seg om Elias da han og han alene brydde seg om Gud.

¹³⁴ Halleluja! Det er det det dreier seg om. “Kast deres bekymring på Ham, for Han har omsorg for dere.” Peter, talte til de utvalgte eldste, de eldste og dem i menigheten, han sa: “Kast deres bekymringer på Ham, for Han har omsorg for dere. Legg alt der, fordi dere er rene fremfor Gud. Dere—dere vandrer som Guds tjenere.”

¹³⁵ Gud brydde Seg om Elias fordi Elias brydde seg om Gud. Alle de andre predikantene hadde mistet visjonen på den tiden, hadde mistet Guds vilje og kjærligheten til Hans Ord, og alt ble moderne. Men uansett hvor moderne Jesabel fikk dem, førstedamen i landet, uansett hvor mye de andre predikantene lot kvinnene oppføre seg og gjøre. Elias ropte ut imot det, i Herrens Navn. Han brydde seg om hva Gud sa og Gud brydde Seg om hva

Elias talte da, fordi han talte Herrens Ord. Gud har omsorg når du bryr deg, men du må bry deg først. Ja.

¹³⁶ Legg merke til dette, Han brydde Seg da Han kalte Elias ved Sitt Ord, bort fra denominasjonene. Så ut til at han måtte sulte ihjel, for det kom ingen tiende og gavet til ham. Men Han brydde Seg så mye om Elias, Han lot ham ikke sulte i tiden han adlød Guds Ord. Han befalte ravnene å gi ham mat. Han brydde Seg om Elias fordi Elias brydde seg om Ham og Han er Ordet.

¹³⁷ Han brydde Seg om Daniel da Daniel brydde seg om Guds Ord nok til å be oppriktig. Uansett hva kongen sa: “Jeg vil ikke ha noe mer av det,” bare åpnet Elias vinduslemmene vidt opp og så mot Jerusalem og ba. Elias brydde seg om Gud, og—og Gud brydde Seg om Elias. Daniel brydde seg om Guds Ord og Gud brydde seg om Elias. Han sendte en Ildstøtte som skremte løven bort fra ham og var der nede hele natten lang. Gud brydde Seg fordi Daniel brydde seg. Ja, sir. Ba oppriktig, visste at det ville bety å bli kastet i løvehulen hvis han var ulydig mot de denominelle ordrene. Men han knelte ned ved vinduet uten å frykte hva mennesker sa. Han slo vinduene vidt opp fordi det var et Guds bud, og han ba oppriktig og ærlig til sin Gud hver dag. Han brydde seg om Gud og Hans bud, og Gud gjorde helomvending og brydde Seg om Daniel og hans bud, hans standpunkt. Daniel brydde seg om Gud og Hans Ord, og Gud brydde Seg om Daniel og hans standpunkt for Ordet. Han vil gjøre det hver gang. Amen.

¹³⁸ Han brydde Seg om hebreerbarna da de oppriktig respekterte og brydde seg om den troen som en gang var overgitt dem, Guds Ord. Han brydde Seg så mye om dem at da de blåste i trompeten. . . De hadde et bud fra Gud: “Knel ikke ned foran noen hedninge-gud, noen statue. Knel ikke ned og tilbe dem ikke.” Det var budet. Og da de blåste i trompeten og sa “vi kaster i ovnen de som ikke vil,” brydde de seg så mye at de vendte ryggen til statuen. Det er riktig. Gud brydde Seg så mye om dem at da varmen ble satt på, sendte Han den fjerde Mannen ned dit i ildovnen og holdt dem kjølige. Han brydde Seg fordi de brydde seg.

¹³⁹ Hvis du vil holde fast på en læresetning, bryr ikke Gud Seg om hva du gjør. Hvis du vil gjøre det, vil Han aldri bry Seg om deg, fordi du gjør det mennesker sier. Men hvis du vil holde fast ved Guds Ord, din sanne oppriktige bekjennelse og tro at Gud er en Helbreder, den samme i går, i dag og for evig, vil Han bry Seg om deg.

¹⁴⁰ Han brydde Seg da, Han brydde seg om hebreerbarna og Han sendte dem den fjerde Mannen til å utfri dem, som var Kristus. Vi vet det.

¹⁴¹ Da den spedalske ropte: “Herre!” Ti spedalske kom ut og ropte oppriktig: “Herre, miskunn Deg over oss.” De hadde nok til

å bry seg om sine egne behov, Han hadde en Kraft til å bry Seg om dem. Han brydde Seg om de spedalske fordi de spedalske brydde seg om å komme med sin bekjennelse, kalle Ham "Herre!"

¹⁴² Han brydde Seg, da hærføreren brydde seg nok om seg selv til å sende bud om hjelp fra Jesus. Da hærføreren pro- . . . viste ved sin tro, tok avstand fra avgudene sine fra Roma, og brydde seg nok (ved offentlig vitne) å sende bud på Ham om å komme å helbrede sønnen hans, brydde Jesus Seg nok til å gå å helbrede ham. Han bryr Seg når du bryr deg. Men, du må bry deg først. Han brydde Seg.

¹⁴³ Han brydde Seg da Jairus brydde seg nok om Jesus. Han var en hemmelig troende. Han trodde at Han hadde rett, men på grunn av sitt denominelle ståsted kunne han ikke komme ut og bekjenne det, men da den lille datteren hans ble syk og døde, visste Jairus, da han så på dødsfallet til sin datter, eller for å uttrykke sin omsorg, brydde han seg nok til å ta avstand fra de vantro som var rundt seg og satte på seg sin lille forkynner-hatt, og gikk og fant Jesus. Da Jairus viste at han brydde seg, viste Jesus at Han brydde Seg nok til å komme og reise henne opp fra de døde. Kast deres bekymringer på Ham, for Han har omsorg! Uansett hva det er, Han bryr Seg!

¹⁴⁴ Han brydde Seg nok når det ikke engang var et bud på den måten, det var ingenting som så så, Han hadde aldri nevnt det, men Han brydde Seg fordi den lille kvinnen ikke klarte å komme inn i bønnekøen og hun sa: "Hvis jeg kunne berøre kanten av Hans kledning, tror jeg på Ham." Han brydde Seg om troen hennes i det, så mye at Han snudde Seg rundt og kalte henne ut i forsamlingen, og fortalte henne at hennes tro hadde gjort henne frisk. Han brydde Seg fordi kvinnen brydde seg.

¹⁴⁵ Han hadde omsorg da den nevrotiske som kaltes Legion brydde seg nok, under motstand, til å sno seg ut fra gravsteinene av djevler og gå ut for å møte Jesus, og kaste seg nesegrus. Da, Legion! De djevlene hadde aldri kommet hvis ikke Legion hadde presset seg vei ut dit for å møte Ham. Og da han brydde seg nok til å gjøre den anstrengelsen, det standpunktet i sin tro, brydde Jesus Seg nok til å kaste ut denne legionen av djevler fra ham og hans nevrotiske tilstand var forsvunnet. Han brydde seg når du bryr deg. Ja, sir. Han bryr Seg når du bryr deg.

¹⁴⁶ Nå, da den blinde mannen ropte ut ved Jerikos porter: "Å Jesus!" Han var en jøde, ortodoks, bra status i synagogen. Men da han sa: "Hva er denne ståheien som går forbi?"

De sa: "Jesus fra Nasaret går forbi, en Profet."

¹⁴⁷ Sa: "Jesus, Du Davids Sønn!" Å, hvilken irttesettelse det var for pastoren hans og prestene som stod ved siden av. Men han brydde seg ikke om hva pastor, prest eller noe annet sa, han var interessert! Og han brydde seg nok til å få igjen synet sitt, så han ropte ut! Og da den blinde mannen var klar, og brydde seg

nok til å rope ut, brydde Jesus Seg nok til å helbrede ham. Han er den samme i går, i dag og for evig! Han bryr Seg når du bryr deg, men du må bry Deg først. Du må vise at du bryr deg.

¹⁴⁸ Han brydde Seg så mye at da en kvinne som hadde levd med seks menn, identifiserte og forstod og gjenkjente Hans Messianske skjelningstegn, brydde Han Seg nok til at Han tilga enhver synd og ga henne vann som hun ikke kom dit for å hente, fordi hun gjenkjente. Hun sa: “Sir, jeg ser at Du er en profet,” da Han fortalte henne hva som var galt med henne. Og de, hun ventet på at den dagen skulle komme, hadde hun vært helt menighets-gruppert, hadde hun ikke hatt en sjanse til å gjøre det. Men da hun så en Mann Som kunne fortelle henne hva som var galt med henne, sa hun: “Sir, jeg ser at Du er en Profet. Jeg vet at når Messias kommer, vil Han gjøre disse tingene.”

Han sa: “Jeg er Han.”

¹⁴⁹ Det var nok! Hun brydde seg. Hun lot vannkrukken sin stå, og inn i byen gikk hun og hun sa: “Kom se en Mann Som har fortalt meg tingene jeg har gjort. Er ikke dette selve Messias?” Hun var noe i likheten med Rahab, hun brydde seg inntil hun uroet hele byen. Hun brydde seg fordi noe hadde blitt gjort, den stadfestede Skriften hadde blitt oppfylt og gjort helt virkelig, og hun brydde seg! Hun brydde seg ikke om hva mennene sa eller noen andre sa; hun hadde sett Det, hun var der da det skjedde. Hun brydde seg. Og hun brydde seg om folket sitt inntil hun fortalte hver og en av dem, og det førte til at hele byen kom til tro på Jesus Kristus. Hun brydde seg og Han brydde Seg. Ja visst, Han gjorde det.

¹⁵⁰ Jesus brydde Seg tilstrekkelig om dagens Budskap til å iverksette disse samme tingene som Han sa, inntil Han døde og stod opp igjen for å sende dem ved Den Hellige Ånd, Talsmannen, for å vise Sin tjeneste i dag at Han fremdeles lever. Han brydde Seg nok. Vil ikke vi bry oss? Det er saken, vil ikke vi bry oss? Han døde for denne tjenesten. Han døde for at Den Hellige Ånd kunne være her i dag for å vise disse tingene. Han brydde Seg om deg. Han brydde Seg om å bringe Det hit. Han brydde Seg om å komme med uttalelsen. Han brydde Seg fordi Han elsket deg. Han brydde Seg nok til å gjøre det, til å sende Den Hellige Ånd til dette, gjøre denne tjenesten i dag.

¹⁵¹ Det var slik Han beviste at Han brydde Seg på den tiden, fordi Han kom for å stadfeste det Gud sa Han ville være. Det var grunnen til at kvinnen gjenkjente Ham. Hun sa: “Jeg vet at når Messias kommer, er Han en Profet. Når Messias kommer, vil Han fortelle oss disse tingene.” Ser dere, Han var i den grad bundet til Guds Ord til å stadfeste Det for henne. Amen.

¹⁵² Nå, Han sendte Den Hellige Ånd, for at i denne tid med intellektuell forståelse, for at Han ved den samme Hellige Ånd kan bevise gjennom oss at Han fremdeles er Messias, bevise det

på den samme måten. Han er den samme i går, i dag og for evig. Nå er spørsmålet, bryr du deg? Hva mener du om det? Det er her. Det er blitt bevist igjen og igjen. Bryr du deg nok til å tro det? Bryr du deg nok til å bekjenne dine synder, at du tar feil? Bekjenn din vantro og ta imot det. Bryr du deg nok til å ta imot det? Han brydde Seg nok til å dø og oppstå igjen, for å bringe det til deg. Bryr du deg nok til å ta imot det? Jeg tror det er bevist over det hele, fra Noahs tid, hele veien tilbake fra 1. Mosebok hele veien gjennom. Vi har ikke tid til å komme til det alt sammen. Men du ser at Han har omsorg, og Han døde for at du kunne bry deg, for at du kunne få en vei. Og Han har tilveiebrakt den veien. Han sa nøyaktig hva den veien ville gjort, ville gjøre, og nå her er Han i dag og viser at det er Sannheten. Nå, i denne onde tid som vi lever i, bryr du deg nok om det til å, av hele ditt hjerte, tro det?

¹⁵³ Om du kommer til en bønnekø eller hva enn det er, det er ikke det, bryr du deg? Kast dine bekymringer på Ham, for Han bryr Seg om deg. Vær oppriktig i det. Du bryr deg nok til å være oppriktig, for Han har bevist det ved Sitt stadfestede Ord at Han bryr Seg. Han lovet å sende Det, Han har gjort det! Han lovet i Ordet, her er Det! Han bryr Seg, hva nå med deg? Det vil si, du burde bry deg, tilbake.

¹⁵⁴ Han brydde Seg nok, Han brydde Seg nok til å beseire enhver fiende for deg, slik at alt du trenger å gjøre er å være oppriktig og tro det. Han beseiret døden. Døden er ikke opp til meg å beseire; den er allerede beseiret. Sykdom er ikke opp til meg å beseire; den er ikke opp til Kristus å beseire; den er allerede beseiret. Jeg trenger bare å bry meg nok til å tro det. Er du redd for hva noen andre har fortalt deg? Er du redd for legens diagnose? Er du redd for hva menigheten vil si til deg? Er du redd for å stå der ansikt til ansikt med djevelen? Si: "Jeg har bekjent syndene mine, jeg har lagt til side alt. Jeg har trodd ethvert Ord. Her er jeg, Herre. Skap i meg en omsorg. Jeg . . . Du brydde Deg om meg, jeg bryr meg om Deg."

¹⁵⁵ Jeg tenker på den gode gamle sangen: "Han bryr Seg om deg. Gjennom solskinn eller skygger, bryr Han Seg om deg."

La oss bøye våre hoder nå, vi kan ganske enkelt ikke gå noe videre.

Han bryr Seg om deg,
Han bryr Seg om deg;
Gjennom solskinn eller skygge,
Han bryr Seg om deg.

La oss synge den til Ham, med våre hoder bøyd, og av vårt hjerte.

Han bryr Seg om . . .

La oss se på alt Han har gjort.

Han bryr Seg om deg,
Gjennom solskinn eller skygge,
Han bryr Seg om deg.

Han bryr . . .

Nå, hvis du bryr deg, rekk opp din hånd mens du synger den.

Han bryr Seg om deg;
Gjennom solskinn eller skygge,
Han bryr Seg om deg.

¹⁵⁶ Himmelske Far, i denne stund så sent på dagen, bekjenner vi fra dypet av vårt hjerte at vi vet fra Ordet nå at Du alltid har brydd Deg om Dine Egne. Men problemet, Herre, bryr vi oss? Ønsker vi bare å få oss en utdannelse, si: "Vel, jeg har en doktorgrad, eller—eller LL.D.?" Det er å *kjenne til* Bruksanvisningen, det er ikke å ta Den.

¹⁵⁷ Gud, jeg ber i dag om at hver enkelt av oss må ta Kristi sorger inn i vårt eget hjerte, ta Hans lidelser på oss, å innse at vi også må lide vanæren for Hans Navn, at vi må lide. Og må vi bli som disiplene fra gammel tid, vende tilbake, fryde oss over at vi er funnet verdige til å bære Hans Navns vanære. Gi det, Far.

¹⁵⁸ Jeg kommer til å be for de syke, Herre, legge hendene på dem. De har hendene sine i været, mange av dem, og mange kommer til å bli bedt for og holder på bønnekort. Og noen er her inne som ikke kom tidsnok for bønnekortene, men de—de—de kommer til å tro, Herre. De kunne løfte opp sine hender, så det ut til, for meg, hele forsamlingen. Mange av dem er syke. Her er disse lommeterøklærne som ligger her, føler Ditt Guddommelige Nærvær ved det salvede Ordet, helbred dem, Herre. Gi at deres bønn må bli besvart.

¹⁵⁹ Og nå fra lommeterøklærne, til forsamlingen, til mennesker som sitter der ute og lider. Å, Herrens Nærvær, la Det komme, Far, og helbred dem alle. Vil Du, denne formiddagen i Guddommelig nåde, når vi bekjenner, Herre . . . ? Jeg Din tjener, jeg bekjenner en maktesløshet. Jeg har ikke engang én ting Herre som jeg kan legge fram for Deg som en bragd. Vi er uverdige. Ingen av oss kan gjøre det, Herre. Vi er ikke verdige for tingene som vi vil be om. Men, Herre, vi vet at Jesus dro bort, opp i Herligheten, og forbereder et sted der for å komme og ta oss til Seg. Og Han fortalte oss at Han ville sende oss en Trøster, som ville være Den Hellige Ånd, og Han ville gjøre Hans gjerning og ville bo hos oss for evig.

¹⁶⁰ Å Hellige Ånd, Guds Ånd, kom på ny denne formiddagen over oss, og stadfest Ditt Nærvær, Herre, på samme måte som Du gjorde da Du vandret her på jorden, slik at denne forsamlingen kan vite at Du er her i disse siste dager for å stadfeste Ditt Ord og for å bevise at "som det var på Lots dager, slik skal det være ved Menneskesønnens komme." Herre, det er for Din heder og ære vi ber om dette, idet vi overgir oss til Deg med vår bekjennelse. Rens

oss ved Ditt Blod, Herre. Rens oss ved vannbadet i Ordet, og rens oss i Blodet. Og fremstill oss Herre som “forbilder,” som Peter sa i tekstlesningen denne formiddagen, for den vantro verden. For vi ber om det i Jesu Kristi Navn. Amen.

¹⁶¹ Jeg vil be søsteren nå med . . . og pianoet, bare et øyeblikk. Vi er kanskje lite grann sene i dag, men, åh, jeg får ikke kommet så ofte. Bare ha tålmodighet med oss, bare, kan alle bare bli i noen få minutter nå, vi skal be for alle sammen. Billy, Billy Paul, hvor er—er han her? Hvor ga du, ga du ut bønnekort? Hva var det? B, en til hundre. La oss bare ta noen få av B'ene og se om Han vil gi oss skjelningen. Hvordan er det? Se om Han er her sammen med oss. Bare be Ham, tror du Han vil gjøre det? Jeg har forkynt og jeg—jeg ble salvet, men nå har jeg forkynt meg bort fra det, forstår dere.

¹⁶² Og la oss få folket til å reise seg. Vel, vi skal be for dem alle sammen, likevel, bare begynne fra nummer en. Hvem har B, nummer en? Reis deg opp, hvem har bønnekort. Nei, jeg kommer bare til å lede dem rett rundt her, de kommer ut denne midtgangen og kommer ned. La B, nummer en, hvem har det, bønnekort nummer en? Mener du at det ikke er i bygningen? Ja vel, vi vil begynne . . . Åh, unnskyld meg, dame. Ok, ja vel. B, nummer to, så hvis vi allerede begynte fra en. La B, nummer to. Hvem har det, vil du løfte opp din hånd på den måten slik at vi kan se det? Kom hit, dame, rett her. Tre, hvem har tre? Nå, la oss danne køen vår hele veien ned langs veggen, vi beveger oss, eller bakover i den retningen et sted. Så, ja vel, bønnekort nummer tre, hvem vil komme? Er dette damen som kommer her? Jeg så ikke hånden din, beklager, søster. Nummer fire, hvem har bønnekort nummer fire? Vil du løfte din hånd slik at jeg kan se hvem du er? Mannen bak der, den fargede broderen, vil du komme rett hit, sir, nummer fire. Nummer fem, hvem har nummer fem? Herren bak der, vil du komme hit hvis du—du vil? Nummer seks, hvem har bønnekort seks, vil du løfte din hånd? Her borte, ja vel, seks, sir. Syv. Nå, dette vil hindre at dere bare trenger dere fram. Syv, ja vel, kom rett ned hit, syv. Nå, nummer åtte, bare idet dere . . . Vil du komme, sir? Nummer ni. Ja vel, sir. Nummer ti. Ja vel, lille gutt.

¹⁶³ Mens vi tenker på det, noe så nydelig; da jeg kom inn, en liten gutt, tar nesten knekken på meg å tenke på det. En liten gutt stod der for en stund siden, han sa: “Broder Branham, vil du gjøre noe for meg?” Bare omtrent på størrelsen med denne lille pjokken.

Jeg sa: “Hva er det, gutten min?”

¹⁶⁴ Han sa: “Be for moren min.” Sa: “Hun bare misbruker Guds Navn, og hun lever bare et slikt forferdelig liv.”

Jeg sa: “Hvor bor du? Her i byen?”

Sa: “Ja, sir.”

165 Han ønsket at moren hans skulle være en god kvinne. Og, ikke rart, Jesaja sa at “et barn skal lede dem.”

166 Nummer ti, nummer, er det ikke nummer ti? Ja vel, nummer elleve. Ja vel, nummer tolv, nummer tolv. Ja vel, nummer tretten, fjorten. Ja vel, femten. Femten, jeg så ikke den, nummer femten. Seksten. Ja vel, kom rundt den veien, sir, vær så snill, seksten. Sytten, atten. Atten, jeg så ikke den. Ja vel, dame, eller søster, atten. Ja vel, gå nå den veien, dame, vær så snill, gå ut den veien. Hør nå her, etter som bønnekøen, det holder med dem som står her nå samtidig.

167 Etter som bønnekøen begynner å avta, ser dere, så la Billy Paul eller noen av dem her fra plattformen . . . Broder Neville, broder Neville, la broder Neville etter en stund, når du ser dem . . . Nå, når du ser broder Neville ser at bønnekøen begynner å bli . . . vil han gjøre et tegn på den måten, for jeg vil be om Den Hellige Ånd . . .

168 Nå, denne mannen, har du et bønnekort, i rullestolen, sir? Han—han—han hadde bønnekortet sitt. Ja vel, nå kan du ta ham rett inn i bønnekøen. Nå, er det noen andre som—som—som er her, som ikke kan komme opp? Noen må hjelpe dem hvis de . . . når deres—deres tur kommer, ser dere. Nå, bare tenk, begynn der jeg sluttet rundt atten eller tjue, noe sånn rundt som der, deretter begynner du med tjue-en, tjue-to, du vet din plass når du kommer inn.

169 Nå, bryr du deg? Tror du at Han alltid har brydd Seg? Tror du at Han bryr Seg nå? Hvis—hvis Han—hvis Han brydde Seg én gang, vil Han alltid bry Seg. Tror dere det? [Forsamlingen sier: “Ja!”—Red.] Nå vil jeg at alle skal være helt ærbødige, hold deg på din plass og be. Nå, dere i forsamlingen, be også. Nå, hvordan brydde Han Seg? Fordi Han kunne ikke bry Seg mer, og intet menneske eller noen profet, ingen andre kan gå utenfor grensene til Guds løftes-verk. Er det riktig? Nå, jeg bryr meg ikke nå, du kan ha gått gjennom bønnekøer hundre ganger, men du som står nå og du som sitter, hvis det er synd i ditt liv, vantro, bekjenn det her og nå. Våg ikke å komme inn hit uten det. Hvis du—du kunne komme gjennom her og uansett hvor mye en mann var salvet, og ville stå og legge hendene sine på deg, ville du uten tvil gå glipp av det en—en høy gang hvis du ikke tror det. Du må tro det. Du må bekjenne det. Du er nødt til det. Ser dere, så hvis du ser her, hvordan det er . . . Jeg håper du fikk det bildet. Skjønner? Det er totalt umulig for Gud å ikke holde Sitt Ord for deg, hvis du har holdt ditt Ord for Gud. Skjønner? Hvis du virkelig tror det, er det ingenting som kan få deg til å tvile på det. Tid, rom, ikke noe annet kan få deg til å tvile på det. Du tror det. Tror du det? [Forsamlingen sier: “Ja! Amen!”—Red.]

170 Nå, nå skal jeg se nedover denne bønnekøen. Så langt jeg vet, utenom denne mannen rett her, jeg kjenner ham; og jeg vet det,

jeg kjenner Gene Slaughter der nede, jeg kjenner ham; bortsett fra det . . . og jeg vet ikke hva—hva de står der for. Jeg har ingen anelse om hva de er der for. Gud vet. Og nå hvis dere alle vet at jeg ikke vet noe om dere, løft opp deres hender, dere som står der. Nå, hvor mange i denne forsamlingen vet at jeg ikke vet noe om dere, løft opp deres hender. Nå, hvor mange er klar over at Jesus Kristus vet om deg?

¹⁷¹ Og hvor mange vil være villige til å si dette? Jeg tror [Forsamlingen sier: “Jeg tror.”—Red.] av hele mitt hjerte [“av hele mitt hjerte”] at Jesus [“at Jesus”] helbredet meg [“helbredet meg”] da Han ble korsfestet [“da Han ble korsfestet”] på Golgata [“på Golgata”]. Det er riktig. Skjønner? Nå, hvis Han allerede har gjort det, så er det din tro til å ta imot det. Nå, Han brydde Seg nok til å gjøre det, bryr du deg nok til å legge til side enhver tvil, og tro det? Kast dine bekymringer på Ham, for Han bryr Seg om deg.

¹⁷² Nå, hvis du er syk, hvis du er plaget, jeg har sett, vel, dere vet, ti tusener ganger tusener av ting som Den Hellige Ånd har gjort. Og dere vet det; spastiske, selv folk som var døde.

¹⁷³ En mann falt død om rett her på plattformen, rett her foran oss, for omtrent tre uker siden. Hans kone er en autorisert sykepleier som sitter her. Og mannen gikk rett ned. Han sitter her et sted. Her sitter hans kone her nå, og—og han er her oppe et sted nå. Ja, her står han rett her. Øynene gikk tilbake, ble mørke slik som det, rett . . . falt, og jeg gikk ned. Hun undersøkte ham, ikke noe hjerte, ingen puls. Jeg la hendene mine på ham (han var borte) og bare kalte på hans ånd, i Jesu Kristi Navn, og han stod opp. Skjønner? Skjønner?

¹⁷⁴ Hva er det? Han er Oppstandelsen og Livet. Var ikke meg. Det var Trøsteren som handlet, Den Hellige Ånd som gikk i forbønn for oss. Skjønner? Vi har tatt imot Ham, nå er det opp til Ham å gå i forbønn. Så hvor mye kunne jeg . . . Kunne Gud frelse deg imot din vilje? Så visst ikke. Han kan ikke helbrede deg imot din vilje. Du er nødt til å tro det.

¹⁷⁵ Nå, hva ville dette være, hvis—hvis Han kan bevise, hvis Gud kan la meg ved en Guddommelig gave vise dere at Jesus Kristus er her sammen med oss, at denne Trøsteren er Jesus Kristus, Han er Ordet. “I begynnelsen var Ordet.” Er det riktig? “Ordet var Gud. Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss.” Og Bibelen sier i Hebreerne 4 at “Guds Ord er skarpere enn et tveegget sverd, en Skjelner av hjertets tanker.” Er det riktig? Og det var det Jesus gjorde for å bevise at Han var det salvede Ordet, Messias. Åh, du! Forstår dere ikke det? Hva er Messias? Den salvede Ene. Den salvede hva? Det salvede Ordet! “Og Ordet ble kjød.” Han var det salvede Ordet! Forstår du det, broder Vayle? Ser dere, Han er det salvede Ordet!

¹⁷⁶ Og nå når du overgir deg selv til Ham, så bruker han deg utover det du vet, beviser at Han fremdeles er det salvede Ordet, en Skjelner av hjertets tanker. Å, hvordan, hvordan kan noen tvile? Bare tro. Ikke tvil. Og nå dere som sitter der ute, jeg— jeg berørte det emnet denne formiddagen. Da en liten kvinne bekymret seg for at hun ikke kunne komme inn i bønnekøen, kanskje, men hun berørte kanten av Hans kledning og Han snudde Seg rundt. Tror du det? Tror du at det kan skje igjen i dag? Ja. Nå, hvordan ville du berøre den?

¹⁷⁷ Bibelen sier at Han er Ypperstepresten, akkurat nå en Yppersteprest som sitter ved Guds Majestetets høyre hånd, for å gå i forbønn på det vi bekjenner. Vi bekjenner at vi tror Ham og vi ønsker å berøre Ypperstepresten. Og vi berører Ham, hvordan ville Han handle? Han er her i form av Den Hellige Ånd. Da ville Han tale rett tilbake og fortelle deg helt nøyaktig. Er det riktig? Nå, tro det og bare forbli sittende, vær rolig, vær ærbødig og følg med. Nå, hvis Han kun vil gjøre det minst tre ganger, så ville det være tilstrekkelig, vil det ikke? Tre ganger, hvis Han vil gjøre det. En, to, tre, hvis Han vil gjøre det.

Hvordan har du det?

¹⁷⁸ Nå, bare et øyeblikk mens vi bare ber. Ser dere, dette er, jeg . . . Dette er noe som er litt annerledes akkurat nå; har forkynt, og vender så om til dette. Nå, jeg har ikke kalt på Herren for dette på en lang stund, men Herren Gud kjenner mitt hjerte, og må Han innfri din bønn. Og jeg tror det, at Han vil gjøre det.

¹⁷⁹ Nå, her står en kvinne, vi er fremmede for hverandre. Så langt jeg vet, har jeg aldri sett henne i mitt liv. Hun kan ha sittet blant publikum et eller annet sted eller kjenner til meg ved noe litteratur, men den Himmelske Far vet, så langt jeg vet, jeg har aldri sett henne i mitt liv. Hun er en fremmed.

¹⁸⁰ Nå, hvis Han er den samme, her er en mann og en kvinne som møtes her som Jesus møtte en kvinne ved brønnen, som jeg snakket om for en stund siden. Han brydde Seg om henne. Nå, denne kvinnen er kanskje ikke skyldig i det samme som kvinnen var, men det er noe galt. Men Han bryr Seg like så mye om henne som Han gjorde med den kvinnen. Ser dere, Han har omsorg. Nå, og da hun så det, gjenkjente hun det. Nå står vi begge to her som dette. Nå, jeg har aldri sett henne.

¹⁸¹ Nå, hvis den mektige Hellige Ånd, den Usynlige, nå hvis troens sanser kan erklære Ham for meg. Han har tilveiebrakt troens sanser, og Hans Ord har brakt det så nær i denne siste tid at Han har bildet av Det der. Han har brakt det så nær våre sanser, salvet, har gått hen og sett Ham komme inn her og bevege Seg rundt i form av en Ildstøtte. Har Han ikke? Nå er Han her, jeg vet at Han er her. Troen min sier at Han er her. Nå, hvis Han bare kan materialisere Seg nok her inne til å gripe denne kvinnens

liv, ser dere, slik Han lovet Han ville gjøre. Den Hellige Ånd ville gjøre det samme verket Han gjorde.

¹⁸² Nå jeg, siden jeg har forkynt, ønsker jeg bare å snakke med deg et øyeblikk bare for å kunne se.

¹⁸³ Slik Han gjorde med kvinnen ved brønnen, Han sa: “Gi Meg å drikke.” Du vet, Han var bare. . . Han satt sannsynligvis der og tenkte på dem som hadde gått for å få tak i mat, og dermed måtte Han—Han snakke med henne et øyeblikk, vet dere. Faderen hadde sendt Ham opp dit. Han måtte. Han var på vei til Jeriko, og Han gikk opp til Samaria, det er oppe på fjellet, Han var “nødt for å gå dit.”

¹⁸⁴ Vel, på en eller annen måte var jeg nødt, Faderen sendte meg fra Arizona, hit, og du kom inn. Så det er akkurat det samme. Ingenting skjer tilfeldig, alt sammen skjer for en grunn. Guds nåde, er riktig.

¹⁸⁵ Nå, kjenner ikke deg, og du ser virkelig frisk ut, og kanskje det ikke er det du er her for. Det kan være noe annet. Det kan være en som er kjær, det kan være familiært, økonomisk. Jeg har ingen mulighet til å vite, du vet det. Men hvis Han vil forklare for meg hva du er her for, vil du vite om det er sant eller ikke. Og vil forsamlingen tro med ett hjerte da? Nå hører dere oss, og det er tatt opp på lydbånd, og vi står bare her på plattformen.

¹⁸⁶ Damen, jeg ser at hun holder hodet sitt opp på denne måten. Hun har, hun har hodepiner som plager henne, som migrene hodepiner. Det er intense hodepiner som kommer hele tiden. Det er sant. Hvis det er sant, løft opp din hånd. Skjønner? Det er riktig. En annen ting, hun har et skjoldbruskkjertel-problem, det er blitt henne fortalt, i hvert fall, som—som plager deg, og han har rett, det er skjoldbruskkjertelen. Og videre har du bare komplikasjoner, bare mange ting som er galt med deg; nervøs, opprørt, får tankekjør, “lurer noen ganger på hvor jeg står og om jeg er inne eller ute.” Og det er riktig. Det er sannheten. Nå, Han kjenner deg, du kunne ikke gjemme deg nå hvis du måtte. Skjønner? Tror du at Han kan fortelle meg hva du, hvem du er? Vel, Viola, du kan reise hjem igjen, Jesus Kristus gjør deg frisk.

Tror du?

¹⁸⁷ Jeg vet ikke. Jesus Kristus vet alle ting. Det er en ny fremmed for meg. Gud kjenner oss begge. Tror du at jeg er Hans profet, Hans tjener? Tror du at disse tingene som jeg har forkynt ifra dette Ordet er Sannheten? Gjør du? Hvis Herren Jesus vil fortelle meg hva du er her for, vil du tro at jeg er Hans tjener. Og Han gjør dette fordi Han bryr Seg om deg. Han, Hans omsorg for deg, Han gjør det fordi Han bryr Seg om deg. Han bryr Seg om disse andre som er kommet i køen. Han bryr Seg om dem. Du har hatt problemer, en ulykke, bilulykke. Du er helt oppskaket på grunn av det. Det er riktig. Du har problemer med benet ditt. Det er riktig. Det kommer til å bli bra og nervøsiteten kommer til å

forsvinne fra deg, så bare dra hjem igjen, takk Herren og si: "Pris skje Herren!"

"Hvis du kan tro, er alle ting mulig." Ja vel.

188 Tror du? Jeg kjenner deg ikke, du er en fremmed for meg. Men Gud kjenner deg. Tror du at Han kan fortelle meg grunnen til at du er her eller noe annet om deg? Ville du tro det? [Kvinnen sier: "Ja."—Red.] Det er en annen kvinne. Var ikke deg, ser du. Nei, det er ikke det. Det er du, du er her for noen. Du er for noen, det er moren din. Det er riktig. Hun har noe galt med benet sitt, også. Det er riktig. Hun er ikke her. Hun er i nærheten av et sted, ser ut for meg som engelsk, nesten, et sted her nede. Du, det er riktig, tror du? Ja vel, gå videre. Hun er helbredet. Bare gå videre.

189 Det var to kvinner. Den ene var mye eldre, så jeg—jeg lurte på hvor det var. Jeg kikket for å se hvor—hvor det var hen. Herren Gud kjenner alle ting, gjør Han ikke? Og Han kan gjøre alle ting. Tror dere det? Amen. Er Han ikke underfull? Jeg elsker Ham. Han, Han er mitt Liv. Han er alt jeg har. Han er alt jeg vil ha. Bare gå videre, Han gjorde deg frisk, sir.

190 Salvelsen fulgte den damen. Det er en annen dame som sitter der som er plaget med nervøsitet, og hun har en utvekst under armen sin. Er det riktig? Da hun la hendene sine på deg da, følte du en virkelig underlig følelse. Var ikke det riktig? Det var da Han helbredet deg. Du kommer til å bli frisk. Jesus Kristus. Se hvor hun er. Kvinnen som ba eller her, ser dere. La dere merke til da hun ba, jeg ba for henne, hva skjedde? Skjønner? Jeg så en annen kvinne og jeg kikket i den retningen. Det var en herlig følelse. De må kjenne hverandre, noe, eller de kjenner til hverandre, for den kvinnen hadde en følelse for denne kvinnen her. Og så går denne kvinnen ned og berører henne og da hun gjorde det, jeg kikket og jeg så noe der ute, og der stod hun rett der. Jeg har aldri sett den kvinnen i mitt liv. Gud i Himmelen vet det. Åh, du! Hvorfor ville du tvile?

191 Hvis du kan tro, kunne Han til og med ta uvaner bort fra deg. Tror du det? Tror du at Han vil gjøre deg frisk? Gå videre, og du vil stoppe med det akkurat nå og aldri røyke en til. Fortsett videre og tro av hele ditt hjerte. Ha tro til Gud. Ikke tvil.

192 Tror du? Har vi hatt tre nå? Ha tro til Gud. Ikke tvil. Bare tro. Tror du at Hans salvelse er her nå? [Forsamlingen sier: "Ja. Amen."—Red.] Amen. Ikke tvil. Tro!

193 Jeg vil legge hendene på deg og tro. Vil du tro med meg? [Mannen sier: "Ja, sir."—Red.] I Jesu Kristi Navn, la denne broderen bli helbredet. Amen. Ha tro nå, ikke tvil. Bare et øyeblikk.

194 Det var noe som skjedde bak der ute i forsamlingen og jeg kunne ikke se det, det er rett bak her inne. Jeg tror det er skjult for meg akkurat nå. Her er det. Jeg ser det i en skygge. Det er en mann og han lider av nervøsitet. Han har en sønn som har

epilepsi. Tror du av hele ditt hjerte, sir. Gjør du? Slik er det. Ja vel, legg hånden din på den gutten der og han vil bli helt frisk. Amen. Pris Herren.

¹⁹⁵ Tror du? Den djevelen trodde at han kunne gjemme seg for det, men han klarte det ikke. Tror du? Den tingen beveger seg fremdeles et sted. Å, du, for nåde og omsorg! Det en epileptisk til her et sted. Ja, her er den rett her. Tror du? Ha tro. Tror du at Gud kjenner deg? Du kan dra tilbake til Ohio, bli gjort frisk, herr Nelson. T. Grant. Det er navnet ditt. Hvis du vil tro, vil de tingene forsvinne fra deg og aldri plage deg noe mer. Jeg har aldri sett mannen i mitt liv, vet ikke noe om ham.

Du kan ikke gjemme det nå, Den Hellige Ånd er her!

¹⁹⁶ La oss bare bøye våre hoder og prise Gud. Herre Jesus, vi takker Deg. Du er den samme i går, i dag og for evig. Din nåde svikter aldri, Herre, den er den samme hele tiden. Jeg ber om at Din store nåde og godhet må hvile over folket. Du brydde Deg nok, Herre, til å komme og stadfeste Deg Selv. Du er Gud. Du er den store Hellige Ene, den store Hellige Ånd. Nå, må disse menneskene tro, Herre, idet de går gjennom her, og alle sammen bli helbredet. Mens Din salvelse er her, legger jeg meg selv over disse lommelærklærne. Jeg ber Herre om at Du må innfri disse bønnebegjærene, Far. Gi det, Herre, både her og i forsamlingen.

¹⁹⁷ Og må enhver person som er i Guddommelig Nærvær bry seg nok til å tro at Du brydde Deg nok til å stå fram i de siste dager iblant Ditt folk, og til å bevise! Du kan ikke helbrede dem, Herre, Du kan ikke gjøre det Du allerede har gjort. Du har allerede helbredet dem. Og dette er det eneste som kan bli gjort, å få dem til å tro. Og Du bryr Deg nok, til tross for så mye vantro som vi vakler igjennom, bryr Du Deg likevel nok til å vise Deg Selv i live og oppstått fra de døde, iblant oss. Må vi kaste våre bekymringer på Deg og enhver person i Guddommelig Nærvær bli helbredet, både i deres sjel og legeme. Ved Jesu Kristi Navn. Amen.

¹⁹⁸ Ja vel, kom rett gjennom denne veien, la folket komme rett langs denne. Ja vel, Billy vil rope dem opp, avdeling for avdeling. Ikke, la oss nå ikke snakke noe mer, salvelsen er over meg, ser dere. Jeg ønsker å legge hendene på ham mens Dette er her. Skjønner? Jeg kan ikke stoppe i skjelningen. Hvis jeg gjør. . . Hvor mange er her for å bli bedt for, løft opp din hånd. Omkring sytti prosent. Skjønner? Den er akkurat nå ti minutter på ett. Dåpsmøtet begynner etter dette. Jeg kan ikke gjøre det, men du kan tro. Hvis Han bryr Seg nok til å vise Seg Selv, burde du bry deg nok til å tro. Er det riktig? Ja vel, la hele forsamlingen be. Og Billy eller broder Neville, en av dem, vil bruke disse, vil bruke denne mikrofonen. La oss holde våre hoder nede og be mens de går gjennom køen. Nå, jeg kommer til å be for hver enkelt av dere nå, legge hendene på deg og be om at enhver besettelse som du har, av ondt, må forsvinne fra deg idet du går forbi under dette

Jesu Kristi Navn. Helbred min søster, Far, i Jesu Navn. Helbred denne min broder, i Jesu Navn. Helbred min søster, i Jesu Navn. Helbred min søster, i Jesu Navn. Helbred den lille gutten, i Jesu Navn. Helbred broder Creech, Herre, i Jesu Navn. Helbred denne vår søster, i Jesu Navn. Helbred denne vår søster, i Jesu Kristi Navn. Helbred dem, Far, begge to, i Jesu Kristi Navn. Amen.

²⁰⁵ Gud velsigne deg, broder. Er det ditt barn? Din kone? Vel, jeg visste ikke det. Herren velsigne deg, broder. Helbred denne min broder, i Jesu Navn. Helbred denne min søster, Far, i Jesu navn. Helbred denne min søster, i Jesu Navn. Helbred denne min broder, i Jesu Navn. Helbred denne min søster, i Jesu Kristi Navn. Helbred denne min broder, Herre, i Jesu Kristi Navn. Helbred denne min søster, i Jesu Kristi Navn. Helbred denne min broder, i Jesu Navn. Helbred dem, Far, i Jesu Navn.

²⁰⁶ Jeg legger fram min oppriktige bønn, hver enkelt. Må du bryr deg nå. Jesus bryr Seg. Jesus sendte Budskapet. Jesus sendte Sin Ånd. Jesus sendte Sitt Ord. Jesus sendte Sin tjener. Vi bryr oss alle sammen. Nå, gjør du? Hvis du bryr deg, tro det, ta imot det med oppriktighet, det vil skje.

I Jesu Navn, helbred min broder.

I Navnet Jesus, helbred denne, min søster.

I Jesu Navn, helbred min søster.

I Jesu Navn, helbred min broder.

²⁰⁷ Gud, i Jesu Kristi Navn, helbred denne, min søster. Gi det, Far.

I Jesu Kristi Navn, helbred min søster.

I Jesu Navn, helbred denne, min søster.

I Jesu Kristi Navn, helbred min søster.

Herre, i Jesu Navn, helbred denne, min broder.

²⁰⁸ Å Himmelen Gud, ha barmhjertighet til å helbrede; gi det, Herre. Må kjøtt og styrke komme i Jesu Kristi Navn.

Gud, i Jesu Kristi Navn, helbred denne, min broder.

Gud, vår søster her i stolen, jeg ber om at Du må helbrede henne og gjøre henne frisk, Herre, i Jesu Navn.

²⁰⁹ Gud, helbred vår søster her, i hennes fine kjærlighetsgjerning, hjelp denne kvinnen, i Jesu Navn.

Gud, i Jesu Kristi Navn, helbred denne, min søster.

Gud, helbred min broder, jeg ber, i Jesu Kristi Navn.

Gud, i Jesu Kristi navn, helbred denne gamle kvinnen.

I Jesu Kristi Navn helbred denne kvinnen.

I Jesu Navn helbred . . . ? . . .

I Jesu Kristi Navn, helbred denne, min søster.

I Jesu Navn, helbred . . . ? . . . Herre.

I Jesu Navn, helbred min broder.

I Jesu Navn, helbred denne ene, Herre.

I Jesu Kristi Navn, helbred min broder, Herre.

I Jesu Kristi Navn, helbred denne, min søster.

I Jesu Kristi Navn, helbred . . . ? . . .

Helbred min broder i Jesu Kristi Navn.

Helbred broder i . . . ? . . . [Tomt spor på lydbandet—Red.]

²¹⁰ Kom med all oppriktighet; ikke tvil på noe; bare tro det. Alle ber nå. Dette er vårt folk som går forbi her, Guds barn. Tro.

Helbred vår lille søster, Far, i Jesu Navn.

²¹¹ Helbred min kjære venn, Herre. Gud, han har ventet så lenge; må dette være selve stunden. Amen.

I Jesu navn, helbred denne, min søster.

I Jesu Navn . . . ? . . .

I Jesu Navn, helbred henne, Far.

I Jesu . . . ? . . .

I Jesu Kristi Navn, helbred henne, Far.

I Jesu Navn, helbred denne, min broder.

I Jesu Kristi Navn, helbred min søster.

Helbred min søster, Far, i Jesu Navn.

I Jesu Navn, helbred min broder.

I Jesu Navn, helbred denne, min broder, Herre.

I Jesu Navn, helbred min søster, Far.

I Jesu Navn . . . ? . . .

Gud, helbred vår søster, i Jesu Navn.

Gud, i Jesu Kristi Navn, helbred min søster.

²¹² Gud, i Jesu Navn ta lamheten bort fra min broder, Herre, gjør ham frisk, Far.

Gud, i Jesu Navn, helbred denne, min broder.

I Jesu Navn, helbred denne, min svoger, jeg ber.

²¹³ I Jesu Navn, helbred denne, min søster, Herre; Gud helbred henne, i Jesu Kristi Navn.

Helbred vår søster, Far, i Jesu Kristi Navn . . . ? . . .

²¹⁴ Å Gud, nå, her er noen bønnebegjær, gi at det vil bli slik, i Jesu Navn.

²¹⁵ Nå, Det er måten å ta imot det på, broder. Nå, for det har Herren gjort.

²¹⁶ Du ser om det barnet ikke blir . . . ? . . . Nå, han lar meg vite hva som er galt med deg. Jeg roper det ikke bare ut . . . ? . . . i Jesu Kristi Navn . . .

217 Å Gud, her står . . . ? . . . hun står her for Edith. Vi tenker på den lille jenta, Herre. Hun var her for å bli skubbet forbi, akkurat nå. Hennes søster står i hennes sted, Herre. Gi, Å Gud, gi disse bønnebegjærene, i Jesu Navn, for henne.

218 Gud, ha barmhjertighet med vår broder og helbred ham, Far, i Jesu Navn.

219 Gud, i Jesu Kristi Navn, berør denne, min dyrebare broder og gjør ham frisk, Far.

I Jesu Kristi Navn, helbred vår søster.

I Jesu Kristi Navn, Herre, helbred vår søster.

Helbred vår broder, Far, i Jesu Navn.

I Jesu Kristi Navn, helbred denne, vår søster.

Å Gud, i Jesu Kristi Navn, helbred denne . . . ? . . .

Gud, helbred denne lille gutten, i Jesu Kristi Navn.

I Jesu Kristi Navn, helbred vår broder, Herre.

I Jesu Navn, helbred vår . . . ? . . .

Å Gud, i Jesu Kristi Navn, helbred vår søster.

I Jesu Kristi Navn, helbred . . . ? . . .

Helbred vår søster . . . ? . . . i Jesu Navn.

Å Gud, helbred denne, vår søster, jeg ber, i Jesu Navn.

Gud, helbred vår søster, for jeg ber i Jesu Navn.

Gud, gjør henne frisk; gi det, Herre, i Jesu Navn.

220 Gud, berør vår broder; det er Ditt Ord; Du lovet det, Herre, og vi kommer og tror det, i Jesu Navn.

221 I Jesu Kristi Navn, helbred vår søster, Herre; hun har kommet med oppriktighet, og tror nå; må hun gå og bli frisk.

I Jesu Navn må hun gå og bli helbredet, Herre.

222 Gud, legg Dine helbredende hender på . . . ? . . . må de vende tilbake til hennes hjem med hennes bønnebegjær. Å Gud, gi helbredelsen, Herre.

Helbred vår søster, Far, i Jesu Navn.

Helbred min søster, i Jesu Navn.

Himmelens Gud, helbred min broder, i Jesu Kristi Navn.

Og min søster, i Herren Jesu Navn.

Helbred denne . . . ? . . . i Jesu Navn.

Helbred denne, min søster Daulton, i Jesu Navn.

Helbred min søster, Far, i Jesu Navn.

Helbred min broder, Herre, i Jesu Navn.

223 Nå, Han bryr Seg; du gjør det også, broder. Gå og gi Ham pris og takk Ham, i Jesu Kristi Navn . . . ? . . . Gi det, Herre, mange har

hans byrder vært; gjør dem lettere nå, Far, i Jesu Kristi Navn, helbred vår broder.

224 Må Du sende barmhjertighet over henne . . . ? . . .

225 Gud, gi helbredelsen av min søster, her. Ser henne stå ved døren, og venter, Den Hellige Ånd rundt henne. Gud, må hun gå og tro Deg. Gi det, Far.

I Jesu Navn, må han gå fri, Far.

Gud, i Jesu Kristi Navn . . . ? . . .

I Jesu Navn, ber jeg at Du må helbrede min søster.

I Jesu Navn, helbred denne, min søster.

Gud, i Jesu Kristi Navn, helbred min broder.

Gud, i Jesu Kristi Navn . . . ? . . .

Gud, gjør min broder frisk, i Jesu Kristi Navn.

Gud . . . ? . . . kom forbi . . . ? . . . kraft vil gjøre ham frisk.

226 Å Gud, helbred . . . ? . . . og vis henne . . . ? . . . et sted her. Må det gå ned, Herre, og må hun føle Guds kraft, i Jesu Navn . . . ? . . .

Gud, helbred vår broder, Herre, og må han bli frisk.

I Jesu Kristi Navn, helbred vår søster, Gud.

227 Gud, helbred . . . ? . . . hun har sett Deg gjøre så mange. Gi nå at de alle må bli . . . ? . . .

Helbred . . . ? . . . Herre, jeg ber om nåde, kjære Herre Jesus.

228 Gud, helbred denne . . . ? . . . gjør henne frisk . . . ? . . . Herre, og mange har hennes sorger vært og vi deler dem. Nå, må hun bli . . . ? . . .

I Jesu Navn, helbred denne, min søster, Herre.

Helbred min broder, i Navnet . . . ? . . .

Gud, helbred denne min broder, og gjør ham frisk . . . ? . . .

Helbred vår søster, Herre i Jesu Kristi . . . ? . . .

Helbred min søster, i Jesu Navn.

Helbred min lille broder, i Jesu Kristi Navn.

Gud, helbred denne, min broder, i Jesu Kristi Navn.

Gud, i Jesu Kristi Navn, helbred denne, min broder.

Gud, helbred min søster. I Jesu Navn, må hun bli helbredet.

229 Gud, helbred denne, min broder, må han, i Jesu Kristi Navn bli . . . ? . . .

Å Gud, helbred min søster, i Jesu Kristi Navn.

230 Helbred min søster her, Herre, i Jesu Kristi Navn, må hun gå og . . . ? . . .

231 Gud, oppfyll hennes bønnebegjær, i Jesu Kristi Navn, jeg ber om at Du må oppfylle det bønnebegjæret.

232 Gud, søster Simmon, la Guds nåde og barmhjertighet, må idet hun har ventet på denne stunden, tiden der hun kan kaste det ned . . . ? . . . Og må hun bli gjort frisk . . . ? . . .

233 Gud, broder Ungren . . . ? . . . Gud, han har en stemme av gull, som basunerer ut Evangeliet. Hold ham frisk, Gud; gi det, i Jesu Navn.

234 Gud, vår søster Kidd kaller på Navnet til . . . ? . . . Jeg ber om at Din kraft må sette henne fri nå . . . ? . . . med oppriktighet denne lille moren . . . ? . . . om syv dager skulle hun være med sin mor. Gi det, Far, i Jesu Kristi Navn.

235 Gud, for hennes barn, Å Gud, de er på villspor og mange av dem er syke, og den jenta er syk, og . . . ? . . . Å Gud, jeg ber om at Du må gi det, ved Jesu Kristi Navn.

236 Så takknemlig for broder Tom, Herre, ber at Du må helbrede ham og hjelpe ham. Velsignet være Navnet . . . ? . . .

237 Det er en mann her nede . . . ? . . . Ønsker du å bli bedt for også, broder? Herre Jesus . . .

[Tomt spor på lydbåndet—Red.]

Han bryr Seg om deg,
Han bryr Seg om deg;
Gjennom solskinn eller skygge,
Han bryr Seg om deg.

Han bryr Seg om deg.

Bare kast dine bekymringer på Ham, da.

Han bryr Seg om deg;
Gjennom solskinn eller skygge,
Han bryr Seg om deg.

238 Bryr du deg om Ham? Bryr du deg om Hans Ord? Amen. Herren velsigne deg. La oss bøye våre hoder bare et øyeblikk. Jeg tror jeg har svart på disse forespørslene. Jeg svarte på forespørslene, gjorde jeg ikke, hver og en av dere.

239 For en stund siden gjorde jeg en liten feil i møtet, jeg er sikker på at noen la merke til det. Og Herren pekte nettopp ut for meg nå et sted. Jeg sa noe om noen når jeg sa det til noen andre. Jeg kan ikke—kan ikke se personen hvor det var, men det var noen jeg ytret en velsignelse over dem for noen andre. Og jeg . . . De kom veldig raskt, og jeg la ikke merke til det. Og jeg gjorde ikke . . . Ja, det var, jeg ser det nå. Det er denne mannen og kvinnen som sitter rett her. Hvis jeg ikke tar feil, håndhilste jeg på dem i går kveld på et—på et—på et motell-rom, eller noe lignende, på en motell-gårds plass, her oppe på Jefferson Villa. Jeg sa noe til mannen, kalte det “søster” istedenfor “broder,” da dere gikk forbi. La du merke til det? Jeg mente det for din kone. Nå, hun har hatt problemer en stund, et mage-problem i lang tid. Dere er fra Illinois. Fru Mongaland, det er riktig, det er ditt navn.

Nå, du vet jeg ikke kjente deg, men du er rett i kontakt nå. Tror du av hele ditt hjerte, og det vil bli en fullkommen eliminasjon helt normalt som det alltid var, hvis du vil tro. Slik at du kan se at hele tiden, nå jeg. . .

²⁴⁰ Det eneste jeg vet, i går kveld husker jeg at jeg tenkte på mannen, jeg tenkte han hadde et slikt pent hår, deler håret sitt i midten, denne gråhårede mannen som sitter her. Jeg kom tilfeldigvis til å se, og der var Lyset som skinte rundt over dem på den måten. Og det var det det var. Og deretter så jeg visjonen bryte fram. Jeg visste ikke hvem de var eller noe om det. Damen var der ute i går kveld, jeg sa: “Kommer du til møtet?” Hun sa: “Ja.” Men Guds nåde trakk det rett tilbake igjen, og det var hvem det var. La du merke til det i bønnekøen, broder, at noe ble sagt som gikk over? Det var for søster istedenfor for ditt. Det, det var riktig, gikk til—til søsteren her.

²⁴¹ Nå slik at dere kan vite at, gjennom den bønnekøen, at Herrens Engel var der. Det kunne kalle. Men etter som dere kaller, svekkes det, svekkes, svekkes. Skjønner? Så Han bryr Seg om deg, og jeg—jeg bryr meg om deg. Jeg kunne bare ha tatt fire eller fem flere, og så, før en visste ordet av det, har Billy vært her og tatt meg bort fra talerstolen. Men jeg tenkte hvis, så visst, jeg—jeg har levd her med dere alle disse årene, og rundt og over nasjonen, dere—dere vet jeg elsker dere. Åh, jeg elsker dere som om dere var mine egne barn, og dere er mine barn i Evangeliet. Jeg har avlet dere til Kristus, ved Evangeliet. Og nå tror jeg disse, dette bønnebegjæret og så videre her, jeg har svart på det.

²⁴² Nå, jeg elsker dere. Og jeg tenkte, hvis jeg gikk og la hendene på dere, og dere så at Den Hellige Ånd gjorde det, og så noen betenkeligheter begynte i møtet langs køen på den måten. Jeg gikk glipp av det, gikk forbi så raskt, og uttalte en velsignelse til den andre, og så snudde Den Hellige Ånd rett rundt etter møtet var over og viste det rett tilbake igjen. Skjønner? Ser dere ikke, Han bryr Seg! Nå, bryr du deg? Bryr du deg nok til å si: “Fra denne stund av, er det noe i mitt hjerte som forteller meg at mine problemer er over. Jeg er—jeg er frisk, jeg kommer til å bli frisk”? Tror du det? Løft opp dine hender, “Jeg tror Det!” Gud velsigne deg.

Gjennom solskinn eller skygge,
Han bryr Seg om deg.

²⁴³ Dette er bare en kjempestor kjærlighetsfest. La oss synge den og håndhilse på hverandre.

Han bryr Seg om deg,
Han bryr Seg om deg;
Gjennom solskinn eller skygge,
Han bryr Seg om deg.

²⁴⁴ Jeg har oppholdt dere så lenge denne formiddagen at jeg—jeg. . . Pastoren min taler ikke så lenge som jeg gjør. Han vil prøve

å bringe budskapet til dere i kveld, og vi vil la dere vite om det vil bli møte neste søndag under . . . den tittelen. Hvis jeg ikke, vil det bli møter like fullt. Så dere alle, Herren velsigne dere, alle sammen. Jeg tror det begynner et dåpsmøte nå umiddelbart.

²⁴⁵ Så hvis dere bare vil reise dere opp et øyeblikk, for avslutningen. La oss synge den igjen. “Kast deres bekymringer på Ham, for Han har omsorg for dere.” Og nå hvis du bryr deg om Ham, la oss si: “Herre, jeg . . .” Når du gjør dette, kommer du—kommer du med denne uttalelsen: “Herre, jeg vet at Du bryr Deg om meg. Og jeg løfter mine hender, jeg bryr meg om Deg.” Og la oss holde våre hender løftet nå i denne kjærlighetsfesten i nestekjærlighet, mens vi synger.

Han bryr Seg om deg,
Han bryr Seg om deg;
Gjennom solskinn eller skygge,
Han bryr Seg om deg.

²⁴⁶ Nå mens vi bøyer våre hoder, si . . . [Broder Branham nynner *Han bryr Seg om deg*—Red.] Åh, min Herres sødme! Føler du ikke Hans kjærlighet bare trekker deg helt nær til Ham? Si: “Og, Herre, jeg elsker Deg. Jeg elsker Deg. Du bryr Deg om meg, Herre. Du brydde Deg så mye at da jeg var en synder døde Du for meg. Du ble såret for mine overtredelser, ved Dine sår ble jeg helbredet.”

Han bryr Seg om deg,
Han bryr Seg om deg;
Gjennom solskinn eller skygge,
Han bryr Seg fremdeles om deg.

²⁴⁷ Bare husk det nå mens dere bøyer deres hoder. Jeg vil be broder Edwards her borte om han vil ta farvel for oss i en bønn. Men, først, la oss nynne den igjen. [Broder Branham begynner å nynne *Han bryr Seg om deg*.—Red.] Husk, solskinn eller skygge, Han bryr Seg fremdeles. Han brydde Seg. Bryr du deg? Si: “Ja, Herre, jeg lover at jeg bryr meg. Jeg går videre akkurat nå. Fra nå av, bryr jeg meg. Jeg bryr meg om mitt vitnesbyrd.” [Broder Branham fortsetter å nynne *Han bryr Seg om deg*.] “Han bryr Seg om deg.” Broder Edwards.

HAN BRYR SEG. BRYR DU DEG? NOR63-0721
(He Cares. Do You Care?)

Dette Budskapet av broder William Marrion Branham, som opprinnelig ble talt på engelsk søndag formiddag den 21. juli 1963 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2016 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org